

MAZOŞİST BİR MACERA : AMELASYON

Başrol : Aladağlar

Figüranlar :

Yahya VARLI (Siyah yazılar) : Raporu faaliyetten bir buçuk - iki yıl sonra yazmaya başladı 😊

Pınar KAVAK(Mavi yazılar) : Yorumları faaliyetten dört yıl sonra yazmaya başladı 😊

Emel AYDIN(Turuncu yazılar) : Yorumları faaliyetten altı yıl sonra yazmaya başladı 😊

Bir ay öncesi ...

Her yıl yaz dönemi sonrası ,bir sonraki yılın planlarını kafamda oluşturmaya çalışırım. Genelde kış faaliyetlerine bu planlamalarda yer vermem ama bu sene bir değişiklik yapmış ,bir kaç teknik ve bir kaç klasik kış faaliyetini programa eklemiştim.

Bahar ayları da malum, eğitim dönemi (D.A.G.) Eğitimlerin yoğunluğundan spor ya da geleneksel tırmanış yapmaya pek vakit bulamıyorsunuz. Yaz başına geldiğimizde ise benim klasik teknik tırmanış mevsimim açılıyor.

Yazbaşı yaptığımız Kaletepe kuzeybatı sırtı eğitim çıkışı,Cıngılıbeşik kuzey yüzü denemesi ,Cıngılıbeşik kuzeybatı sırtı tırmanışları sonrası ramazan ayı girmiş ve rehabet çökmüştü. Tüm antremanlar, biraz da motivasyon eksikliği ve partnersizlik sebebiyle ikinci bir emre kadar rafa kaldırılmıştı. Ramazan sonrası ise 2 haftalık iznimi dağda geçirmeyi düşünüyordum. Düzenli boulder antremanlarına karşın spor tırmanışını aylardır yapmıyor oluşum büyük hedefler seçmemi engelliyordu. Birlikte tırmandığım grup kaçkarlar planı yapmış, ben ise hem büyük gruplar ile faaliyet yapmak istemeyişim hem de klasik faaliyetlere sıcak bakmamam sebebiyle onlara katılmamıştım. Selim'in İtalya planı,bir çok teknik tırmanışı beraber yaptığımız Seyhan'ın TDF ile faaliyet planı vardı. Partner arayışlarımın devam ettiği sırada Nezihe ile konuşmuş ve onunda dağ planı olduğunu öğrenmiştim. Beraber faaliyet yapmaya karar verdik. Ancak ne yapabileceğimizi planlamadığımız için sadece gidip görelim modundaydık

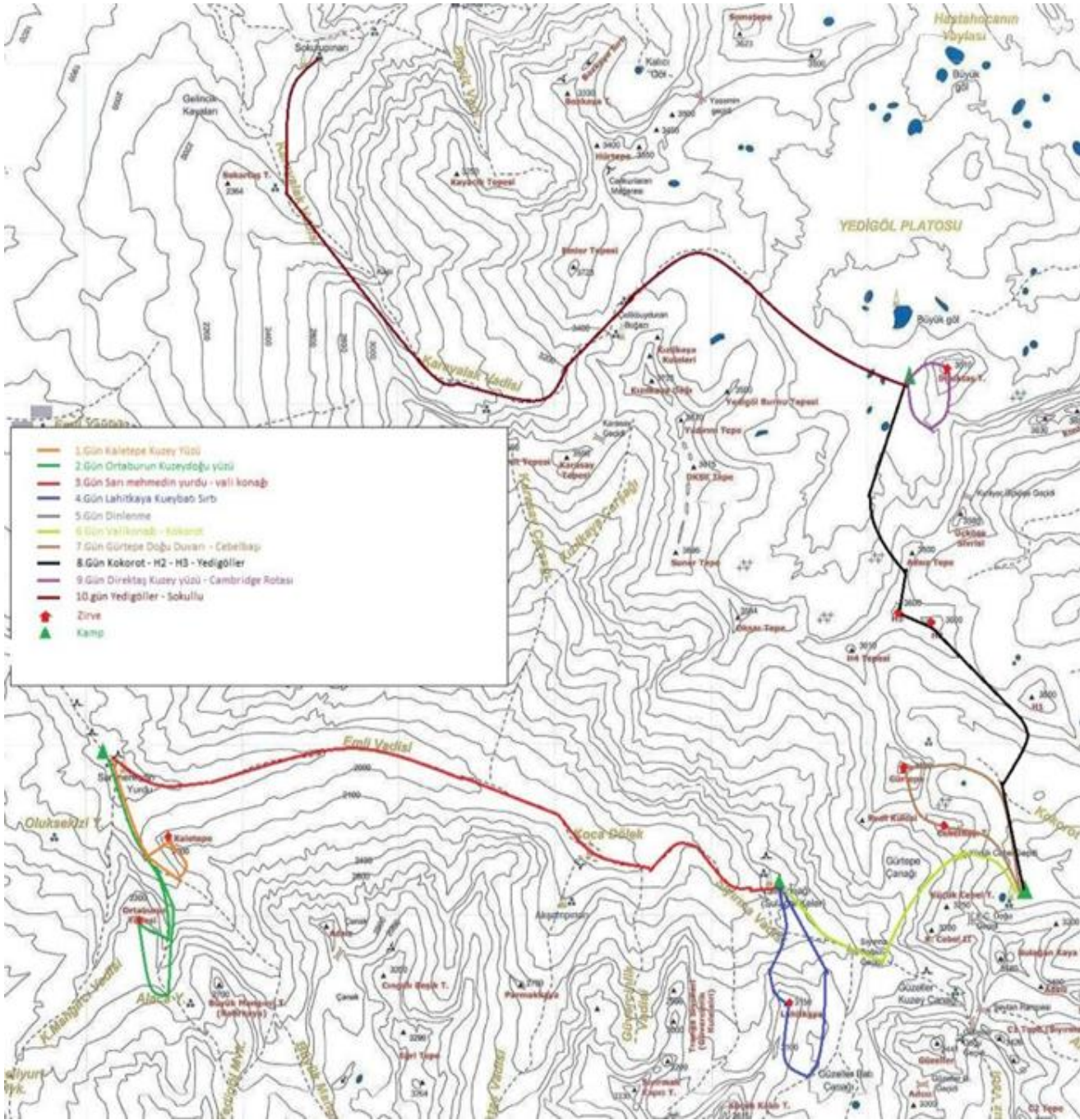
Bir hafta öncesi ...

Faaliyete bir hafta ,on gün kalmışken Nezihe telefon etti ve faaliyete özel nedenlerden gelemeyeceğini söyledi. İki haftalık bir plan yaptığınızda ve planınız son hafta değiştiğinde bunu telafi etmeniz gerçekten çok zor. Bu gibi durumları daha öncede tecrübe ettiğim için beni çok şoke etmedi. Ancak zaten diplere doğru vuran motivasyonum, iyice yerleri süpürür oldu. Bir kaç gün, keyifsizlikten faaliyet ile ilgili hiçbirsey yapmadım. Bir yandan da "Faaliyet yalan oldu acaba denize gidecek birini bulabilir miyim?" diye düşünüyordum. Bu günleri takip eden bir akşam evde bilgisayar başında film izlerken faaliyet aklıma geldi. Çok az bir zaman kalmasına rağmen hiçbir şey yapmıyor oluşum canımı sıktı. Çekmecedan bir not kağıdı çıkardım ve benimle faaliyet yapabilecek kişilerin isimlerini kağıda yazmaya başladım. Durum çok iç açıcı değildi. Bir hafta sonra iki hafta süresince faaliyet yapacak birini arıyordum. Bu yüzden listede daha çok öğrenciler vardı. Listenin başlarında 4-5 hafta önce konuştuğumuz Pınar'da vardı. Aynı zaman diliminde faaliyet yapacağımız Pınar'ın faaliyet planları belirsiz olduğu için duruma göre bize katılabilirdi. Ancak hiç haber yoktu. Herhalde faaliyetlerinde bir sıkıntı yoktu. Listeyi hazırlamıştım yarın sırası ile herkesi arayacak ve ufak olan şansımı deniyecektim. Tekrar bilgisayara dönüp internette takılmaya başlarken Pınar ile nette karşılaştık. (Aslında pek karşılaştık sayılmaz,Pınar face'te görünmez modda takıldığı için yaptığı bir yorumdan onu yakalamıştım 😊). Hemen merhabalaştıktan sonra faaliyetlerinin durumunu sordum. Rauf ile yaptıkları planın değiştiğini, Emel ile aladağlarda spor tırmanışı yapacaklarını söyledi. Ben de durumu söyleyip ortak faaliyet yapabileceğimizi söyledim. Pınar'dan olumlu cevap aldığımda gerçekten üzerimden büyük bir yük kalktı. Yine ipten dönmüştüm. Hemen ne yapıp yapamayacağımızı konuştuk. Ben bir program yapıp döneceğimi soyledim. O akşam neler yapıp yapamayacağımızı düşünerek geçirdim. Pınar ve Emel ile ilk defa dağ faaliyeti yapacaktık. Pınar'ı spor tırmanış bahçelerinde yaptığımız tırmanışlardan biliyordum. İyi bir tırmanıcı idi. Emel'i ise yeni başladığım dönemde Cinbar'da tırmanırken görmüştüm ve o zaman gayet iyi tırmanıyordu. Ancak hem bizim kulübün o zaman ki sınırlamaları hem de benim prensiplerim açısından öncelikle tırmanış uyumumuzu test edebileceğimiz bir kaç

faaliyete ihtiyacımız vardı. Bu yüzden eğitim tırmanışlarında çıktığımız Kaletpe Kuzey Yüzü ve benzer zorluk derecesindeki Ortaburun Kuzey Yüzü uyum tırmanışları için biçilmiş kaftandı. Bundan sonrası için ise zorluk derecesini yavaşça arttırarak 12 günlük bir faaliyet planlamıştık. Her teknik faaliyete ayrı ayrı bakıldığında çok zor olmamakla birlikte, teknik faaliyetlerin iki günde bir olması ve teknik faaliyetlerin olmadığı günlerde de kamp yükünün taşınması faaliyetin zorluğunu hatırı sayılır derecede yükseltiyordu. Programımızın ilk hali şu şekildeydi;

8.22.2012	Ortaburun Kuzeydoğu yüzü
8.23.2012	Kaletpe Kuzey yüzü
8.24.2012	SulağanKelere kamp taşıma
8.25.2012	Lahitkaya Kuzey S18/S19
8.26.2012	Kokorot vadisine kamp taşıma
8.27.2012	Boruklu Güneybatı/Gürtepe Doğu Duvarı
8.28.2012	Yedigöller Kamp taşıma
8.29.2012	Direktaş Cambridge Rotası
8.30.2012	Demirkazık köyüne iniş
8.31.2012	Dipsize kamp taşıma
9.1.2012	Beşparmak Kuzeybatı

- 1.Gün Kaletpe Kuzey yüzü
- 2.Gün Ortaburun Kuzeydoğu yüzü
- 3.Gün Sarı mehmedin yurdu - vali konağı
- 4.Gün Lahitkaya Kuzeybatı Sırtı
- 5.Gün Dinlenme
- 6.Gün Valikonağı - Kokorot
- 7.Gün Gürtepe Doğu Duvarı - Cebelbaşı
- 8.Gün Kokorot - H2 - H3 - Yedigöller
- 9.Gün Direktaş Kuzey yüzü - Cambridge Rotası
- 10.gün Yedigöller - Sokullu
- Zirve
- Kamp

ve Aladağlar...

ORDOS'un salonundaki tahta kutuların üzerinde geçirelen bir uykudan sonra sabah olmuş ve SarıMehmetler'e hareket vakti gelmişti. Salim abi Emel'i kavşaktan alıp ORDOS'a gelecekti ve oradan SarıMehmetler'e geçecektik. Pınar ise iki gün sonra bize katılacaktı. Pınar gelene kadar olan sureyi spor tırmanış yaparak değerlendirmeyi planlıyorduk ancak Emel yorgun olduğu için spor tırmanışı ikinci güne bırakmaya karar verdik. Yemek atıştırmalık ve diğer malzemeleri, işgal ettiğimiz bir kıl çadırındaki masanın üzerine yığdık. Yemek yedikten ve bir iki boulder denemesi yaptıktan sonra çay keyfine ve muhabbete başlamıştık. Muhabbete orada kamp atmış İlyas isminde bir arkadaş da katıldı.

İlyas benim getirdiğim ufak bir dürbünle etrafı inceleyip aksiyon oluşturacak bir şeylerin olmasını bekliyor gibiydi. Karşı taraftaki Sobek kampını dürbünleyip geyik çeviriyorduk ki ,bir jandarma aracı Sobek kamp alanının önüne

geldi. İçinden birkaç asker çıktı ve Sobek'ten yiyecek takviyesi almaya başladı. İlyas dürbün ile olay yerine yakından bakıp "Kesin bir olay var" dedi. Ben ise jandarmanın son derece sakin hareketlerine bakıp , önemli bir şey olmadığını söyledim. İlyas jandarmanın genelde böyle davrandığını söyledi. Ben daha dikkatli incelemem sonrası "Yok ya" dedim. "Olay olsa bu kadar sakin hareket edemezler". Bir iddialaşması sonrası "O zaman yanlarına gidip soralım" dedik. Yavaş yavaş jandarma aracına doğru yaklaştık.

19-08-2012 Pazar : JAK ile Arama Kurtarma

Araçta bir yerli rehber(Mehmet) ,bir yüzbaşı (Cem) ,hatırladığım kadarıyla(raporu 2 yıl sonra yazmaya başlayınca her şeyi hatırlayamıyorsunuz ☺) iki astsubay, bir uzman ve iki asker vardı. Merhabalaştık sonra bir olay olup olmadığını sordumuzda,Güzeller tarafında iki dağcının mahsur kaldığını söylediler. Bir yandan da malzeme takviyesi sürüyordu. Jandarmanın rehberi Mehmet bana “gelmek ister misin?” diye sordu. Beklemediğim bir soru olmuştu. Beyin bir yandan olayın ne olduğunu anlamaya ,bir yandan da benim bu olaydaki rolümün ne olabileceğini sorgulamaya başlamıştı. Bu kısa zaman diliminde olayı anlamak adına “yaralı mı var ki?” diye sordum. Bir kişinin yaralı olduğunu söyledi. “Yaralı varsa taşımak için çok adama ihtiyac olmalı” diye düşünerek Mehmet’e tamam dedim. Hiç arama kurtarma eğitimi almadığım ve hiç böyle bir deneyimimde olmadığı için “6-7 saatte elemanı indirir sonra da gelir çadırda dinlenirim” diye düşündüm. Alel acele cadıra gidip kısa pantolan yerine uzun bir pantolan giydim ve kask alıp geldim.Biraz heyecan da vardı. Tam bu arada Emel “gitme kal, bırakma bizi” geyiği yapıyordu. O an aklıma yarın spor tırmanış yapacağımız geldi. Arama-kurtarma sonrası da çok yorgun olacağım için yarın spor tırmanış yalan olabilirdi. “Gelsem mi?” diye bir duraksama yaşadım. Tam bu arada İlyas’ın “Adamları beklettin git artık” demesi üzerine, İlyas’a hak vererek araca atladım. Araç emli vadisine doğru harekete geçmişti artık karar süreci bitmişti.Yavaş yavaş kurtarma operasyonunu kurgulamaya başladım. Kurgulamaya başladıkça almayı unuttuğum eksikler tek tek aklıma gelmeye başlamıştı. Üzerimde sadece içlik vardı ve saat 16:00 civarı idi. Ne polar ne de mont almamıştım bunun yanında uzun yürüyüş faaliyetlerinin olmazsa olmazı batonları da almayı unutmuştum. Anlayacağınız tam bir leyla gibi atlamıştım. Araç, emli vadisinin araç yolunun sonuna kadar gitti.Araçtan indik ve hazırlanmaya başladık. Allahtan JAK(Jandarma Arama Kurtarma)’ta fazladan bir mont vardı.Onu bana verdiler.Hazırlık tamamlanmış ve yola koyulmuştuk..Sulağankeler’e hızlı denilebilecek bir tempo ile çıktık. Sulağankeler’de Adana’dan gelmiş bir grup dağcı ile karşılaştık. Bizi görünce biraz şaşırdılar. Kurtarma timi komutanı Cem yüzbaşı bize katılmak isteyip istemediklerini sordu . Adanalı ekipten iki kişi kurtarmaya katılmayı kabul etti. Kurtarma ekibine iki kişi daha eklendi derken askerlerden biri daha fazla devam edemeyeceği söyledi. Bunun üzerine onun cantasını ben aldım. Tempolu bir yürüyüş ile Gürtepe çanağına vardık. Bu sırada Adanalı ekibin gelmekten vazgeçtiğini gördük. Çanağa geldiğimizde hava kararmış ve Gürtepe zirvesi siyah bir silüetle halini almıştı. Kurtarılacak ekibin nerede olduğunu aşağı yukarı bilsek de tam yerlerinden emin değildik. Yüzbaşı kafa lambasını kapatıp açarak kazazedeler ile iletişim kurmaya çalışıyordu. Bir süre sonra karşı ışık ile cevap aldık. Hava tamamen karardığı ve gürtepe çanağını bilen biri aramızda olmadığı için çanağın dibinden gürtepe zirveye diklemesine bir rota çizdik.. III+ yer yer IV- kafa lambası ile tırmanış. Kaza yapan “Zirve” ekibine ulaşıyoruz.Durumlarında ciddi bir şey yok. Kaza yapan ekip küçük bir kavuğa girip soguktan korunmaya çalışırken buluyoruz. Kurtarılacak ekipten Murat’ın dizi biraz kötü ama ciddi bir şey yok. Getirdğimiz iki tulumdan birini 4 kişilik ekip, diğerine ise benim de bulunduğum 3 kişilik ekip paylaşıyor. Ben,Yüzbaşı ve başçavuş tulumu beraber paylaşıyoruz. Hava soguk! Biz gelmesek hipotermiye girmeleri büyük ihtimal. Gece 12/01 gibi gelmemize ve yorgun olmamıza karşın soguktan bizim taraf uyuyamıyor,diğer taraf 4 kişi olmasına ve tulumu zar zor sığmalarına rağmen horuldama sesleri geliyor ☺. Ben bir ara titremekten kendimi alamıyorum. Sabaha karşı kırağı düşüyor. Kolu bacacı dışarı çıkarınca titremeye başlıyorum. Güneşin doğuşunu dört gözle bekliyoruz. Çıksa da bizi biraz ısıtsa.Güneşin doğuşundan sonra kalkıyoruz ve hareket ederek ısınmaya çalışıyoruz. Herkes kalkıp toparlandıktan sonra nasıl dönsek diye fikir alışverişinde bulunuyoruz. Gürtepe’yi bilen yok.nereden inilir en kolay yeri neresidir. Kazazede ekibinden Murat K.Cebel’e giden sırttan gidip sulağan kaya ile k.cebel arasındaki gecittten inmeyi öneriyor. Yerel rehber mehmet ve JAK çok sıcak bakmıyor riskli buluyorlar. Çanağa doğru bakarken sağ tarafa doğru gidildiğinde kayalıklar 200 mt sonra çarşak hattı ile birleşiyor ama labirent gibi. İlk geldiğimiz yoldan inmeye çalışıyoruz. Ama çıktığımız yerden inmek çok riskli geliyor.sağa doğru önden ben gidiyorum.gidilebilecek gibi ise ekipte geliyor. Ama uykusuzluk hat safhada . Kazazede ekip biraz yavaş hareket ettiği için gittiğim noktada 5-10 dakika bekliyorum.Yine beklediğim bir sırada uykuya dalıyorum. Başçavuşun seslenmesi ile uyanıyorum. Başka bir noktadan inmeye karar vermişler.İpte bende olduğu için çağırılıyorum. Bu kısım oldukça uzun sürüyor detaya girmeyeceğim. Başarısız bir deneme ile yaklaşık iki saat sonra benim durduğum noktaya geliyoruz ve buradan yine önden giderek kısa bir ip inişi ile çarşağa inilecek bir hat buluyoruz. Yerel rehber mehmetin 20 mt ‘lik ipini kullanıyoruz. Herkes teker teker iniyor.artık herkes bunalmış durumda biz aşağıdayken havadan cantalar ve batonlar uçarak carsaga dogru yuvarlanıyr.Tabii peşinden taş yağmuru.Herkes sağ salım çanağa indikten sonra şükrediyoruz. Emliye doğru yola koyuluyoruz. Ne sulağankelerde ne de kocadölekte başka bir kurtarma ekibi görmüyoruz.Sadece AKUT’tan biri bizi karşılıyor. Sonrasında beraber emli vadisine iniyoruz. Tüm arama-kurtarma ekipleri meğerse buradaymış.Ambulans hazır bekletiliyor. Kazazedelerden çok JAK’ın ilk yardımı

ihtiyacı oluyor. 4/4 botlar ile yazın kurtarma yaptıkları için ayakları haşat olmuş durumda. Bakımdan sonra bir ekip röportaj için başka araca geçiyorlar. JAK beni sarımehmetlere bırakıyor. Geldiğinde uğra görüşelim diyorlar vedalaştıktan sonra araçtan iniyorum. Emel ve İlyas bıraktığım yerdeler geçmiş olsun diyorlar.Olayları anlatırken Emel “ya senin pantolan biraz yırtılmış mı acaba ? “ diyor pantolonun arka tarafı param parça. Hemen kendimi cadıra atıyorum 😊

1.GÜN KALETEPE KUZEY YÜZÜ

Faaliyet		Kaletepe Kuzey Yüzü						
Faaliyet Tarihi	2012.08.21	Yeri	Aladağlar-Niğde		Süresi	4 saat	Türü	C1 Duvar
Güzergâh		Sarı Memet yurdu(kamp)-Zirve-kamp						
Kat Edilen Yol				Alınan İrtifa	~150mt			
Katılımcılar	1	Yahya Varlı	8					
	2	Pınar KAVAK	9					
	3	Emel AYDIN	10					
	4		11					
	5		12					
	6		13					
	7		14					
Kullanılan Kamp Mlz.		Çadır, ocak, tulum, mat						
Kullanılan Teknik Mlz.		1 set takoz, 1 set friend, 1 set mikro friend, 10 sikke, 2 nutkey, 1 ikiz ip, farklı uzunlukta 10-11 perlon ve pursik ipi						
Kullanılan Kişisel Mlz.		Emniyet kolonu, kask						
Yiyecek		Tırmanış esnasında: Atıştırmalıklar						
Rota Bilgisi	Kamp Alanı		Sarı Memet yurdu (1700mt)					
	Su kaynağı		Çeşme					
	Tehlikeler		Taş düşmesi,					
	Hava		Açık					
	Zemin		Kaya ve yer yer ot		Zorluk Derecesi	III+ / IV+ Kaya tırmanışı		
	Yer yer çürük, III+, V+ derece arası kaya tırmanış etabları.Rota da otlı ve topraklı							
Gps Bilgileri		-						
Hedeflenen Zaman		6 saat	Harcanan Zaman		4 saat 15 dakika			
Faaliyet Programı								
1.gün	Hava Durumu		Açık					
13:20	Kamptan ayrılış				18:35	Kampa varış		
14:30	Rotaya giriş							
14: 50	1.İp boyu							
15: 50	2.İp boyu							
17: 15	3.İp boyu							
18:00	Zirve							
ULAŞIM		İstanbul-Niğde otobüs – Çamardı minibüsü ile Çukurbağ köyü - kamp alanına jeep ile. Dönüş aynı vasıtalarla.						

Kaletepe kuzey yüzü, hem ekip olarak ne kadar uyumlu olacağımızı görmek hem de hızımızı ölçmek için ideal bir rota.

Planımız Pınar'ın geldiği gün dinlenip sonraki gün faaliyetlere başlamaktı. Ancak 10 günlük plan içerisinde hiç dinlenme günü yoktu. Emel, iki gündür boş kalmanın verdiği sıkıntıyla da olsa gerek. O gün Kaletepi yapıp bir gün kazanmamızı teklif etti. Kendi açımdan bir gün öncesinden yorucu bir kurtarma faaliyetine katılmış olsam da iyi uyumam dolayısıyla kararı yoldan gelmiş olan Pınar'a bıraktım. Yoldan gelmiş olmasından dolayı kabul etmeyeceğini düşündüğüm Pınar faaliyetin o gün yapılmasını istekli bir şekilde kabul etti. Bu beni şaşırtmıştı. Bu durum faaliyetimizde uyum sorunu yaşamayacağımızın ilk belirtileri idi. Böylelikle ilk faaliyetimiz için hazırlanmaya başladık.

Pınar: İstanbul'da otobüsle Niğde'ye, Niğde'den Çamardı minibüsleriyle Çukurbağ sapağına oradan da Salim abinin traktörle Sarımemet'lere geldim. Yahya da bazı malzemelerini almak için Salim abi ile birlikte gelmişti. Ben aslında Yahya'ya öyle yalnız kalmasın diye bizle takılabilirsin demiştim. Biz Emel'le Sarımemetler'de kamp atıp işte bir iki Kazıklı'da spor tırmanırız, bir iki de yürüyerek gidebileceğimiz rotalara gireriz diye düşünmüştük. Rahat kafa, rahat plan. Ama Yahya olumlu yanıt alınca ciddi ciddi 10 günlük dağ planı çıkarmış. Üstelik gayet sıkıştırılmış ve yoğun bir plandı. Önümüze koydu. Biz de biraz onun planına "ok" dedik. Ben daha önce bu kadar teknik rotaya üst üste girmemişim. CV'mde basit bir iki ip açtığımız zirve var o kadar. O da bir faaliyette ancak bir zirve. Tamamını yapabileceğimize inanmasam da baştan "yok" demedim. Nasıl olsa vaziyet kendini gösterir, bir yerde duralım artık deriz diye düşündüm. Sarımemetler'e vardığımızda Emel sıkıntıdan patlamış yine esprili bir şekilde bunu dışa vuruyordu. Kaletepe'yi bugün yapıp programı biraz hafifletelim önerisi geldi. Kaletepe'nin ne kadar süreceğini zorluk derecesini vs. daha önce rotayı tırmanmış Yahya'ya iyice sorup öğrendikten sonra kafama yattı. Benim için olay rotayı tırmanmaktan çok rotaya yaklaşım kısmının ne kadar süreceğiydi. Rota yakınmış. Yine epey yürüdük tabii ama tahminlerimize uygun olarak 4 saatte rotayı bitirmişiz. İlk günden ekibin kondüsyon olarak en zayıf halkası olduğum da ortaya çıkmış oldu. Beni pek harika bir faaliyet beklemiyordu. Kaletepe hiç de öyle aman aman eğlenceli bir rota

değildi. Kaya tırmanmaktan ziyade ot tekniği denilen tüm tırnaklarımızı otların içine iyice geçirip kendimizi yukarı çektiğimiz bir tırmanış oldu. Baya gergin. Aışması sürdü biraz benim için. Tüm ip boylarını Yahya lider gitti. Kurduğu istasyonları inceledik vs. ama bilgiler çok eski. Birden faaliyette bi tek Yahya'ya güvenerek yola çıktığımızı fark ettim ve bu beni rahatsız etti. Daha doğrusu Yahya kendine güveniyordu ve bizi de olaya dahil etmişti. En taze bilgiler ve tecrübe ondaydı. Ne Emel ne ben epeydir geleneksel tırmanmamış, istasyon filan kurmamış bildiklerimizi de neredeyse unutmuştuk. Sakat iş. Ama çıktık bir kere yola

Emel: 2012 yaz tatili için Aladağlar'da bir şeyler yapmak istiyordum. Partnersiz olmaz diyerek YTUDAK'tan kadim dostlarla bağlantı kurdum. Ne yapacağımı da tam olarak bilmiyordum. En kötüsü Kazıklı'da spor tırmanırım demiştim. Rauf'la bağlantı kurmuştum ama onunla zamanlarımız uyuşmadı sanırım. Daha sonra Pınar da zamanının olduğunu ve beraber birşeyler yapabileceğimizi söyleyince hemen kabul ettim. Tanıdığım en uyumlu insan neticede:) Pınarla ne yapabileceğimizi konuşurken, Pınar daha farklı bir öneriyle geldi. Pınar, DAG'tan birinin birşeyler planladığını ve partnerinin iptal etmesi yüzünden yeni partner aradığı, onun planına dahil olmanın da güzel olabileceğini söyledi. Yahya ile tanışmamız da böyle oldu. Faaliyet programını görünce kendi performansıyla ilgili endişelendim. Geleneksel tırmanışla ilgili olarak çok az deneyimim vardı. Alpin spor tırmanıyordum ama geleneksel malzeme ve kullanımı hakkında yeterli bilgimin olmadığını da biliyordum. Sonunda bu faaliyetin bunları öğrenmek için süper bir fırsat olacağını düşünerek kabul ettim. Faaliyet planı zorlayıcı görünüyordu. 10 günlük kamp yükü de cabası! Bir şekilde hallolur deyip hazırlıklarımı yaparak yola çıktım. Ertesi sabah Salim Abi beni Demirkazık sapağından alıp Ordos'a bıraktı. Yahya ile de tanışmış oldum. Hiç tanımadığım biriyle böyle bir faaliyet yapmaya evet demem Pınar sayesinde oldu sanırım. Yahya ve benim ortak arkadaşımız!Sabah Yahya ile malzemeleri Sarımemetlere gittik ve kampı attık. Pınar iki gün sonra dahil olacak ve sonrasında faaliyete başlayacaktık. Yahya ile Kazıklı'ya gideriz diye konuşmuştuk. Ama spor tırmanmak için bir saat yürüyüşe üşendim ve yol yorgunuydum. Kazıklı'yı ertesi güne bıraktık. O gün öğleden sonra JAK Sarımemetlere geldi. Yukarda bir şey olduğunu anladık. Yahya da gidip sorunca iki kişinin yardım istediğini anladık. Yahya'da yardımcı olmak için onlarla gitti. Kısa süreceğini düşünmüştü sanırım:)) Yahya dönmediği için ertesi gün de aylak aylak takıldım. Yahya döndüğünde ciddi bir faaliyet yapmış gibi yorulmuştu. Pınar da bize dahil oldu ve faaliyetimiz hakkında kanlı-canlı konuşma fırsatımız oldu. Endişelerimiz de:) Zihnimiz netleşince ertesi gün Kalatepe kuzey yüzü ile başlamaya karar verdik. Geleneksel tırmanışla ilgili endişem devam ediyordu ama rota başlayabileceğimiz en kolay rotalardan bir tanesiydi.

Sabah kolay bir yaklaşım yürüyüşünden sonra rotanın dibine geldik. iki kez ip açtık diye hatırlıyorum. Serbest geçilen yerler çok kolay ama endişe vericiydi. Otlara tutunarak ya da pençe atarak tırmanmak beni endişelendirdi, olabildiğince hızlı çıkmaya çalıştım diye hatırlıyorum. Ama sorunsuz bir tırmanış oldu. Ot pençeleme tekniğini de- böyle teknik mi olur diyerek- öğrenmiş oldum:) Kamp alanına yürüyerek indik. Günün geri kalanı goygoy ve bundan sonra neler yapabileceğimiz üzerine beyin fırtınası ile geçti. İlyas'ın maceralarını da dinlemiş olduk:)

Kamptan Hareket (13:20) (Sarı Mehmetler): Malzemeleri paylaşıp, bir süre Mangırcıya giden patikayı izledikten sonra Kalatepe yönüne saparak kuzey yüzünün altına vardık. Girişimiz klasik rotada olduğu gibi en soldan idi.

Duvar dibine varış (14:10): Biraz dinlenmek ve rota için hazırlık yaklaşık yarım saat sürdü

Serbest Etap (14:30 – 14:45): Rotaya girmek için gözümüze kestirdiğimiz çatlak hattının hafif solundan III derece civarındaki 25 metrelik serbest tırmanışla ipe ilk gireceğimiz yere kadar vardık.

1.İp Boyu (14:50-15:44)(-IV,35 mt):Hatırladığım kadarıyla (2 yıl sonra raporu yazınca her detay akılda kalmıyor.)eski bir sikke ve yanına çaktığımız yeni sikkeden istasyonu kurduk. Bu ip boyunun ilk 1,5 -2mt'si zor ,sonrasında otlu bir tırmanış ve bir sonraki sete varış.

2.İp Boyu (15:50-17:10)(V+,30 mt):Bu ip boyu birinci ip boyunu bitirip çıktığınız setin solundaki kırmızımsı kayalardan oluşan catlak hattı ile başlıyor. 2-3 metre dik yükseldikten sonra , sola bir metre yan geçiş ve bu ip boyunun en zor hamlesini içeren noktaya varıyorsunuz. Burada çakılı bir sikke var ve garip bir kaç hareket ile kilit ip boyunu geçtikten sonra otluklu ve sinir bozan dallı budaklı ağacımsı yapısında uzerinden gecerek bir sonraki ip boyu öncesindeki sete gelmiş oluyoruz.

3.İp Boyu (17:15-18:10)(III,V,30mt):İki yıl önceki eğitim faaliyetinde burayı 2mt soldaki çatlak hattını kullanarak geçmiştik. Bu sefer biraz daha zorlaştırarak dümdüz bir hat çizerek devam ediyoruz.

Serbest Tırmanış (18:20): Son ip boyunu çıktıktan sonra Kaletepe'nin zirvesine ulaşmak için oldukça kısa ve eğimli bir patikayı çim tekniğine başvurarak yükseldikten sonra zirveye ulaştık.

Zirve (18:30): Zirve fotoğrafı çektilerip bir sonraki günkü faaliyet için dinlenebilmek amacıyla hızlıca aşağıya inmeye başladık.

Kamp Alanına Varış (17:35): Biraz dinlenme,temizlik,yemek ,bulaşık ve sonraki günün faaliyeti için istirahat.

İlk faaliyet için ekip oldukça uyumluydu ve ot tekniği biraz zorlasa da kimse sızlanmadı ve üç kişilik bir ekip için oldukça hızlı sayılabilecek bir sürede (3 saat) zirveye varmıştık.Bu yarın ki tırmanışta psikolojik test yapmak için geçerli bir sebep olmuştu.

2.GÜN ORTABURUN KUZEYDOĞU YÜZÜ

Faaliyet	Ortaburun KuzeyDoğu Yüzü							
Faaliyet Tarihi	2012.08.22	Yeri	Aladağlar-Niğde		Süresi	5 saat	Türü	C1 Duvar
Güzergâh	Sarı Memet yurdu(kamp)-Zirve-kamp							
Kat Edilen Yol			Alınan İrtifa	~250mt				
Katılımcılar	1	Yahya Varlı	8					
	2	Pınar KAVAK	9					
	3	Emel AYDIN	10					
	4		11					
	5		12					
	6		13					
	7		14					
Kullanılan Kamp Mlz.	Çadır, ocak, tulum, mat							
Kullanılan Teknik Mlz.	1 set takoz, 1 set friend, 1 set mikro friend, 10 sikke, 2 nutkey, 1 ikiz ip, farklı uzunlukta 10-11 perlon ve porsik ipi							
Kullanılan Kişisel Mlz.	Emniyet kolonu, kask							
Yiyecek	Tırmanış esnasında: Atıştırmalıklar							
Rota Bilgisi	Kamp Alanı	Sarı Memet yurdu (1700mt)						
	Su kaynağı	Çeşme						
	Tehlikeler	Taş düşmesi,						
	Hava	Açık						
	Zemin	Kaya ve yer yer ot			Zorluk Derecesi	III+ / IV+ Kaya tırmanışı		
	Yer yer çürük, III+, V+ derece arası kaya tırmanış etabları.Rota da otlu ve topraklı							

Gps Bilgileri		-			
Hedeflenen Zaman		6 saat	Harcanan Zaman		4 saat 15 dakika
Faaliyet Programı					
1.gün	Hava Durumu	Açık			
07:08	Kamptan ayrılış		14:25	Kampa varış	
08:35	Rotaya giriş				
08: 50	1.İp boyu				
11:05	Serbest geçiş				
11:30	2.İp boyu				
12:05	Zirve				
ULAŞIM	İstanbul-Niğde otobüs – Çamardı minibüsü ile Çukurbağ köyü - kamp alanına jeep ile. Dönüş aynı vasıtalarla.				

Ortaburun faaliyeti ekip olarak uyumumuzu ve psikolojimizi sınavacağımız son faaliyetti. Bu ve önceki iki faaliyete göre daha önce yaptığımız programa devam edecek ya da programı biraz daha basitleştirecektik.

Sabah 06:10 da kalktık. Bir gün öncesinden hazırladığımız teknik malzemeleri üzerimize aldık ve Küçük Mangırcı vadisinde olan Ortaborun Kuzeydoğu yüzüne doğru yürüyüşe başladık. (07:08)

Bir saatlik yürüyüşten sonra rota dibine saat 08.13'de vardık. Batonları ve fazla malzemelerimizi kayalara sakladıktan sonra ilk ip boyuna girmek için hazırlanmaya başladık.

Serbest geçiş (08:35-08:50):20 metrelik serbest geçişten sonra ilk ip boyunu 60mt olarak açtık.

1.ip Boyu (08: 50-10:05 ,V+,60m): Kızıl renkli kayalardan tırmanmaya başlayıp 10 mt sonra sola 2-3 m lik bir yan geçiş yatık. 60 m, V+ .Oldukça çürük!!!

Serbest Tırmanış(10:10-11:30, III+/-IV,170 m):İlk ip boyundan sonra ipi toplayıp serbest tırmanışa başlıyoruz bazı yerler –IV/IV derece.Kızlardan ses çıkmadığı için serbest tırmanışa devam ediyorum. Bir süre sonra Pınar ip açmamızın iyi olacağını söylüyor. Pınar'a hak veriyoruz.

2.İp Boyu (11:30-12:05,IV,15 m):

İkinci ip boyu çok zor olmamasına karşın, çok sağlam olmaması ve hata kaldırmayacak hattı sebebiyle ip açmaya karar veriyoruz. Sadece “Under” tutuş imkanı veren kayalardan sağ yan geçip sonrasında yükseliyoruz. 15-20 mt sonra ortaburun düzlüğüne ulaşıyoruz.

Zirve (12:05): Zirve’de fotoğraf çektirip (sonrasında sileceğim fotoları) biraz atıştırıyoruz. Sonrasında iniş için hazırlıklara başlıyoruz.

İnişe Başlangıcı(12:25): Ortaburun zirvesini arkasından dolaşarak alaca yaylası patikasına indik sonrasında bu patika bizi sarı mehmetin yurduna kadar götürdü. Yaklaşımı ve dönüşü en rahat rotalardan biri.

Kampa Varış(14:25):

Pınar: Ertesi sabahki faaliyetimiz Ortaburun zirvesiydi. Kaletepe’den sonra üstümdeki gerginliği bir nebze de olsa atmış, Ortaburun’a doğru yürürken bir gün öncesinden fazla yorgunluk kalmamış olması beni sevindirmişti. Daha rahat bir şekilde girdik rotaya. Bir süre sonra ben bu rahatlığın bu kadar da olmaması gerektiği hissine kapıldım. Çünkü düz, tamam kolay ama epey çürük bir duvarda serbest tırmanış yapıyorduk. Teknik olarak seviyemizin altında olmasından çok beni tuttuğumuz bir bloğun kopma riski endişelendirdi. Bazı tutamaklar elimizde kalıyordu çünkü. Ve bir blokla aşağı uçtuğumuzda rotanın derecesine bakmadan ölebilirdik. İlk 4 derece rotada ölenler biz olmamalıydık :) Önden giden Yahya’ya ip açalım dedim. İki letmedi sağ olsun. Kafam daha rahat bir şekilde devam ettik. Ortaburun zirvesinin çok güzel bir manzarası olduğunu hatırlıyorum.

EMEL: 2. faaliyet gününde Ortaburun tırmanışı bana kolay geldiğinden midir bilmem çok ayrıntı hatırlıyorum. Aklımda kalan tek şey Pınar’ın gerginliği. Kolay ve eğlenceli bir tırmanış olmuştu. Yaklaşımı kolay rotalar her zaman iyidir:)

İlk gün daha endişeliydim. Kaletepe daha kolaydı belki, ama düşük dereceli ip boylarında serbest geçişte boşluk hissi ve yükselmiş olmanın getirdiği bir endişe vardı. Spor tırmanışla daha aşına olmanın bir yan etkisi sanırım bu. İkinci gün daha rahattım.

3.GÜN SULAĞANKELER'E KAMP TAŞIMA

Tarih	23-08-2012				
Hedeflenen Zaman	7 saat	Harcanan Zaman	6 saat 45 dakika		
Faaliyet Programı					
3.gün	Hava Durumu	Açık			
06:00	Kalkış				
08:30	SarıMehmet'in Yurdundan hareket				
09: 35	Emli ortası				
10:35	Kocadölek (Mola)				
10:50	Kocadölek hareket				
12:45	Sulağankeler'e varış				

Kocadölek

Kamp alanına vardığımızda biraz dinlendikten ve cadırlarımızı kurduktan sonra ilk iş su kaynağını aramak oldu. İlk sortiyi ben yaptım. Kamp alanından bakınca suyun aşındırdığı su yolları belli oluyordu. Kendimce bir mantık kurarak kaynağın su yolunun en üstünde olabileceğini düşünerek gözüme kestirdiğim bir kaç su yolunun tepesine çıktım. Ancak ne bir ıslaklık ,ne su sesi ne de başka bir iz.

Sulağankeler

İki gün ,iki teknik tırmanış bizi biraz yormuştu ama önümüzde daha 11 günlük program vardı ve sonraki gün yapacağımız tırmanış için dinlenmemiz gerekiyordu. Bu yüzden de kamp alanına ne kadar erken varırsak tırmanış öncesi kendimize o kadar dinlenme fırsatı yaratacaktık. Sabah 06:00 gibi kalkıp hazırlıklara başladık.Kahvaltı toplanma derken hazır hale gelmemiz 08:30'u buldu.

Hava sıcaktı ve kamp yüküyle sulağankeler'e çıkmak insanı takattan kesiyordu. Sulağankeler'de su olduğunu düşündüğümüzden dolayı ve yükümüzü arttırmamak için Sulağankeler'e yetecek kadar su ile yola çıktık. Kocadölek'te 15 dakika mola verdikten sonra saat 12:45'te Sulağankeler'e vardık.

Suya dair hiçbirsey yok. Salim abinin suyun kaynağını bilebileceğini düşünerek Salim abiyi aradım.Salim abi "orada suyun olması gerektiğini geçen hafta gelen dağcıların oradaki suyu kullandığını" söyledi.Ancak ben "heryeri taradığımızı ve suya dair bir şey bulamadığımızı" soyledim.Sanki ben Salim abiyi ikna etmek istercesine bastırıyordum 😊.Salim abi orada hayvanlarını otlatan çobanın daha iyi bileceğini soylerek telefon numarasını verdi.Çobanı arayıp sıkıntımızı anlattık.Çobanın çok net bir şekilde "Orada su var" dedi ve bunu o kadar net söyledi ki ; Hani "O kadar aradık bulamadık" diyemedim. Ben yine aynı yerleri taramak suretiyle bir sorti daha yaptım.

Yine kaynağa dair bir iz bulamadan ve moralmen çökmüş olarak aşağıya indim. Bütün motivasyonumu ve heyecanımı kaybetmişim. Acaba ne yapsak diye düşünüyorduk. Emel aşağıya inip ertesi gün parmakmaya yapmayı teklif etti ama benim en büyük motivasyon kaynağım hic gitmediğim kokorot vadisine gecmek ve gün aşırı zirve faaliyeti olan bu maratonu bitirmektir. Su kaynağını bulamayınca da tüm motivasyonumu kaybetmişim.

Sulağankeler Kamp

Tekrar çobanı aradığımızda ve suyu bulamadığımızı söylediğimizde “Orada su var ve hiçbir zamanda kurumaz!!!” Yine çok net bir söylem. “Tamam ama biz(Ben ve Emel) bulamadık”. Pınar şansını denemek için yamaçlara ve su izlerine doğru hareket etti. O sırada ben de moral çöküntüsü ile ne yapabilirizi düşünüyordum. Aslında aklımda da olimpos vardı 😊. 5 dakika sonra Pınar suyu buldu dedi. Önce şaka yapıyor sansamda bir kaç defa tekrarlayınca içime çöken sıkıntı dağıldı. Pınar direkt üst tarafları taramak yerine daha aşağıları taramıştı ve bizim hep atladığımız kısımda suyu bulmuştu. CamelBack ve mataralarımızı doldurduktan sonra yemek faslına geçtik. Yemek konusunda, Emel ve Pınar gerçekten sahip olabileceğiniz en iyi partnerler.

PINAR: Sarımehterler’den kampı yukarı Sulağankeler’e taşırken ben yanıma iki litre su almıştım ne olur ne olmaz diye. Yahya ve Emel birer litre su almışlardı. Gerçi ben de o kadar çok su içtim ki iki litreden geriye 200 mililitre falan bir şey kaldı Sulağankeler’e varana kadar. Geldiğimizde kondüsyon olarak en kötü durumda olan ben olduğumdan kamp alanına yığıldım. Yahya ve Emel’in su arayışlarını bekledim. Çoban’dan suyun orada olduğuna ve asla kurumayacağına dair aldığımız yanıt çok net olduğu için bir süre sonra suyu bulacaklar diye düşünerek aklımda biraz dinleniyordum. İkisi de olumsuz yüz ifadeleriyle döndü. Nedense aklıma hiç şüphe düşmedi, su mutlaka oralarda bir yerde olmalıydı ve biz bulamamıştık. İki umutsuz yüz ve evet burada da dinlenmek yok, sıra bana gelmişti. Yahya ve Emel’in izlediği yöntemden daha farklı bir yöntem izlemem gerekiyordu. Aynı şeyi tekrarlamak bir şey kazandırmaz. Suyun aktıkça iz yaptığı oluklara çok aşağıdan bağlandım ve izi takip ederek yukarı çıkmaya başladım. Bir süre sonra sinekleri görünce dedim “tamam, yaklaştım” Zaten çok sürmeden ince bir tırmanış ipi kadar akan suya ulaştım. Çok yorgundum, suyu bulduğuma bile sevinemedim. Geri dönme umudum suya düşmüştü. Gerçi 200 mililitre suyla geri de dönemeyeceğimizi düşünüyordum orası ayrı. Yemeği yiyip yattık. Ertesi sabah Lahitkaya kuzey batı sırtını çıkacaktık. Bu kadar uzun süren bir tırmanış olduğunu bilsem rotaya girmezdim. Tüketti resmen. Sabahın 5’inden öğleden sonra 15:00’e kadar ancak zirveye varabilmişiz. Hele hele o son serbest yan geçiş etapları yok mu. Çok fenaydı gerçekten. Zirveye çok yakın hissediyorsun ama saatler geçiyor ve zirveye ulaşamıyorsun. Bu rotayı kimseye tavsiye etmiyorum. Benim enerjimi sonuna kadar tüketti. Üstelik geri dönüş yolu da çok uzun. Akşam 5’te ancak kampa varmışız. Yani toplamda 12 saat süren bir faaliyet olmuş. Yemek ve yatış. Ertesi günü dinlenme günü ilan etmemiz isabet olmuş, çünkü Lahitkaya kuzey batı sırtı bizi epey hırpalamış. En azından beni. Dinlenme gününde bol bol yatarak vakit geçirdim ama tamamen dinlendiğime yine de emin değildim. Ertesi gün kampı Kokorot Vadisi’ne taşıyacaktık. Gece uyurken zaten tavşan uykusuna sahip olduğumdan çadırın dışındaki hishırtıları duydum aslında. Tam çadırın dibinde bir hayvan olduğuna emindim. Ama neyle karşılaşacağımı bilmediğim için duymazlıktan geldim. Sabah kalktığımızda Vestibül’de stokladığımız kahvaltılıklarımızın çoğu gitmişti. Peynirimiz tamamen yoktu. Plastik Balparmak bal kabını bile bir umut dişleyip durmuş hayvan. Biz yine de o balı faaliyetin geri kalanı boyunca taşıdık ve yedik :) Yiyeceklerin çoğunu kaybetmek iyi hissettirmede. Daha neredeyse 7 günlük faaliyet vardı.

EMEL : Sulağan Keler’e kamp taşıma.

İki keyifli günden sonra büyük bir eziyetin bizi beklediğini biliyorduk. Sabah erkenden kalkıp Sarımehterler’den hareket ettik. Teknik malzeme ve 10 günlük yiyeceklerle yürüyüş yapmak zor. Ama molada bile sigara içebilen biriyim:)

Sulagan Keler güzel bir yer, oraya ulaştığımızda duş bile alırım diyerek yürüyüş boyunca kendimi rahatlatmıştım. Suyu bulamamak büyük bir hayal kırıklığı yarattı ilk önce. Son su bulucu Pınar olmasa ne yapardık bilmem. Yahya ve ben bir sürü koşturduk ve su bulamadık. Pınar’ın bulması 15 dk. sürdü sanırım. Su bulma konusunda ilerleyen günlerde Pınar yine kurtarıcımız olacaktı! Suyu bulamazsak ne yaparız geyikleri başladığında hepimizin aklına Olympos gelmiş bu arada:)

4.GÜN LAHİTKAYA KUZEYBATI SIRTI

Faaliyet	LahitKaya Kuzeybatı Sırtı								
Faaliyet Tarihi	2012.08.24		Yeri	Aladağlar-Niğde		Süresi	8,5 saat	Türü	C1 Duvar
Güzergâh	Sulağankeler (kamp)-Zirve-kamp								
Kat Edilen Yol				Alınan İrtifa	~250mt				
Katılımcılar	1	Yahya Varlı	8						
	2	Pınar KAVAK	9						
	3	Emel AYDIN	10						
	4		11						
	5		12						
	6		13						
	7		14						
Kullanılan Kamp Mlz.	Çadır, ocak, tulum, mat								
Kullanılan Teknik Mlz.	1 set takoz, 1 set friend, 1 set mikro friend, 10 sikke, 2 nutkey, 1 ikiz ip, farklı uzunlukta 10-11 perlon ve pursik ipi								
Kullanılan Kişisel Mlz.	Emniyet kolonu, kask								
Yiyecek	Tırmanış esnasında: Atıştırmalıklar								
Rota Bilgisi	Kamp Alanı	Sulağankeler (1700mt)							
	Su kaynağı	Çeşme							
	Tehlikeler	Taş düşmesi,							
	Hava	Açık							
	Zemin	Kaya ve yer yer ot				Zorluk Derecesi	III+ / IV+ Kaya tırmanışı		
	Yer yer çürük, III+, IV+ derece arası kaya tırmanış etabları.Rota da otlu ve topraklı								
Gps Bilgileri	-								
Hedeflenen Zaman	6 saat	Harcanan Zaman	4 saat 15 dakika						
Faaliyet Programı									
1.gün	Hava Durumu		Açık						
04:20	Kalkış			08:30	3.İp Bitiş				
05:20	Hareket			08:40	4.İp Başlangıç				
06:10	Rampa Başlangıç			09:30	4.İp Bitiş				
06:20	Rampa Bitiş			09:40	5.İp Başlangıç				
06:45	1.İp Başlangıç			10:35	5.İp Bitiş				
07:20	1.İp Bitiş			10:45	6.İp Başlangıç				
07:25	2.İp Başlangıç			12:20	7.İp Başlangıç				
08:05	2.İp Bitiş			14:40	Zirve				
08:15	3.İp Başlangıç			15:00	Dönüş				
				17:00	Sulağankeler				
ULAŞIM	İstanbul-Niğde otobüs – Çamardı minibüsü ile Çukurbağ köyü - kamp alanına jeep ile. Dönüş aynı vasıtalarla.								

Sabah 04:20 te kalkıp dünden hazırladığımız malzemeleri kuşanıp yola koyulduk(05:20).Sulağankelerden rota dibine giden yol, inişli çıkışlı tepelerden oluşuyor.En az iniş ve çıkış yapacağımız yoldan rota dibine vardık.

Rampa Başlangıç (06:10-06:20 ,III,15 m): III derece tırmanış ile ilk ip boyunu açacağımız yan geçişin başına geldik. Kolay hamleler içeren tırmanışı serbest yaptık.Ancak çürüklüğe dikkat edilmesi lazım. Yan geçiş esnasında oldukça büyük taşlar indirdik.

1.İp Boyu (06:45-06:20,III+,60mt):İlk ip boyu emniyet imkanı bol olmayan bir yan geçiş içeriyor.Hafif boşluk hissi var.Yan geçiş sırasında ayaklarınız çok rahatken elleriniz aynı rahatlığı bulamıyor.Yan geçişin sonunda geniş kulvara bağlanıyorsunuz.

2.İp Boyu (06:25-08:05,III+,30mt): Bu ip boyunu basit hamleler içeren III+ tırmanış ile tamamlıyoruz.

3.İp Boyu (08:15-08:30,III,70mt):Üçüncü ip boyunu serbest geçiyoruz.Kulvar yer yer çarşak hatları içerdiğinden taş yuvarlamamaya özen gösteriyoruz.

4.İp Boyu (08:40-9:30,III+,IV+,60mt):Tek hamlesi IV+ derece gerisi III+ olan bacamsı çatlak hattı.Güzel bir sette son buluyor.

4.İp boyunda Pınar gelirken

5.İp Boyu (09:40-10:35,IV-,30mt):Bu ip boyuna Pınar lider giriyor.Bir hamle IV- gerisi III+.Sağlam emniyet imkanı bol olan kayalarda tırmanış

Pınar 5. İp boyunu lider çıkarken

Emel artçı olarak 5.İp boyunda

6.İp Boyu (10:45,IV+,30mt):Emniyet imkanı bol olan bu hat dik çatlak yüzeylerden yükseliyor.İp sürtünmesini azaltmak için rahatca setin üzerinde istasyon kuruyorum.

Emel 6.İp boyunun istasyonunda

Yahya 6.İp boyunu lider çıkarken

7.İp Boyu (12:20,IV+):Bu ip boyunda 4-5 metre yükselip sonra sağa yan geçmek gerekiyor sonrasında su oluklarının girintili çıkıntılı bir yüzey oluşturduğu yarı baca yarı çatlak hattı ile devam ediyor.Rotanın en zorlayıcı kısmı burası.

Emel 7. İp boyunda

7.İp boyunun bitiş istasyonu

Serbest geçiş (12:20-14:40,II,II): Teknik etap bittikten sonra önce II,III derece tırmanış ile lahitin altına geliyorsunuz sonra uzunca labirentimsi bir traversle lahitin diğer köşesine geliyorsunuz.Daha sonrada geniş kulvarlardan yükselerek (II derece)Lahitkaya klasik rotasına bağlanıyor ve zirveye varıyorsunuz.Geniş kulvarı çıkarken kulvar hattı yer yer kaya blokları ile kesiliyor.II/III derece kısa tırmanışlar içerebilir

*Klasik hatta bağlanan geniş kulvarda
Emel ve Pınar*

Pınar uzun traversde

Zirve (14:40 – 15:00):Uzun travers sonunda zirveye bitkin bir sekilde varıyoruz.Biraz zirvenin tadını çıkarıp ve bir seyler yiyip dönüş yolunu tutuyoruz.

Kampa Varış (17:00):Dönüş yolu oldukça meşakkatli.İki saat süren başlangıcında büyük kayalar üzerinde sekerek sonrasında da patikası olmayan bazen çarşak bazen toprak zemin üzerinde gittiğiniz “bir daha gelirsem” dedirttiren bir dönüş yolu.

Lahitkaya Fotoları : <https://photos.app.goo.gl/bcMQmWAPQWMhcJme2>

EMEL: Ahahahahaha. Pınar'ın uzun travers yürüyüşte arıza çıkartması geldi okuyunca yazdıklarını. Gerçekten tavsiye edilesi bir rota değildi. Aslında traversden önceki ip boyları çürüklüğe rağmen keyifli denebilecek düzeydeydi ve kolaydı. Yine de çıkabileceğim ip boylarını lider gitme konusunda cesaretsiz hissediyordum kendimi. Kolay ve hızlı geçilen ilk ip boyların aksine, travers geçişte adeta Godot'u Beklerken'i oynadık. Sürekli yürüyüp aynı yerde kalmışız gibi bir vaziyetteydik. Ve evet ilk kez aramızda bir gerilim oldu sanırım. Pınar, Yahya ve benden farklı bir yerden yürüdü diye hatırlıyorum. Geçte olsa zirveye vardık ama daha eziyetimiz bitmemişti. İki saatten fazla süren dönüş yolculuğuyla kampa vardık. Kampa varmak=mutlu son. Sabah duş için pet şişelere doldurup bıraktığım sular döndüğümde beni bekliyordu. Hijyen iyidir.

6.GÜN - KAMPI KOKOROT VADİSİNE TAŞIMA

Tarih		26-08-2012			
Hedeflenen Zaman		7 saat	Harcanan Zaman	6 saat 45 dakika	
Faaliyet Programı					
3.gün	Hava Durumu	Açık			
04:40	Kalkış				
06:15	Sulağankelerden hareket				
10:25	K.Cebel Geçidi				
12:20	Kokorot Vadisi				

Lahitkaya Kuzeybatı sırtı bizi oldukça yormuş olduğundan Pınar'ın bize kazandırdığı bir günü burada kullanmaya karar verdik.Dinlenme gününde keyif yapıp dinlendik.Akşam taşıyacağımız ortak malzemeleri paylaşıp çadırlara çekildik.

Ben henüz yatmıştım ki sanki cadırın etrafında dolaşan ayak sesleri duydum.İlk başta bana öyle geldiğini sandım ama kulak kesilip sesleri iyice dinlediğimde gerçekten bir ayak sesi idi.Daha önceden hic bir hayvan görmediğim için eğer duyduğum ses hayvan sesi ise gideceğini düşünerek cadıra bir kaç kere vurdum ses kesildi.Sonrasında da uyudum.

Saat 04:40 olduğunda saat alarmı çaldı ve kalkıp yine bir kamp taşıma gününe merhaba dedik.Kahvaltı için cadırlardan çıktığımızda kahvaltılık malzemelerin olduğu bir poşetin etrafta saçılı olduğunu çokokrem ve bal tüplerinin dişlendiğini gördük.Sonra anladım ki akşam ki sesler bu hayvanata aitmış.Bizden 1 ay sonra Dag'dan Nezihe ve Seyhan'da kokorot'a geçmek için faaliyet planlayacaklar ancak sahneye çıkacak olan yırtıcı hayvanımız bu planları bozacak ve saldırgan hareketleriyle Nezihe ve Seyhan'ı çadırlarından çıkamayacak noktaya getirecekti.Biz haracımızı ödediğimizden bize şimdilik izin verdi. Sabah kalan malzemelerden kahvaltımızı yapıp ve sevgili yırtıcımızın dağıttığı poşetleri toplayıp saat 06:15 'te yola koyulduk.

Bugünkü güzergahımız gürtepe çanağından kokorot vadisine geçiş.İlk gün kamp alanında Rauf'tan kokorot ve yedigollere geçiş ile ilgili detaylı bilgi almıştık. Sulağankeler'den patikayı izlediğinizde sizi gürtepe çanağına kadar götürüyor. Gürtepe çanağına girdikten sonra çanağın sağ tarafından çaprazlama yükselerek.gürtepe ile kucuk cebel arasındaki bele çıktık. Bu çıkış kamp yüküyle oldukça yorucu oldu.Bele çıktıktan sonra ise kokorota iniş yarı çarşak yarı kayalar üzerinden gerçekleşiyor.

PINAR : Zirve faaliyeti gibi kamp taşıma faaliyeti oldu resmen. Hatta zirve faaliyetinden daha kötü, üstüne bir de kamp yükünü taşıyoruz. Zaten bana "Bel"'e çıkacaksın dedin mi zirveye çok yakın bir yüksekliğe kadar yükseleceğimizin garanti olduğunu anlıyorum. Bu sefer de Gürtepe ile Küçükcebel arasındaki "Bel"'e çıkacaktık. Yani istesek hem Gürtepe hem de Küçükcebel zirvelerini yapabiliriz o derece yükselecektik. Sabahın köründe kalktık yine. Çok dik ve yorucu bir parkur. Çok kullanılan olmadığından da patika matika yok. Oynak kayaların üzerinden yürüye yürüye zor bela bele çıktık. İniş yine daha iyiydi. Yine su problemi baş gösterdi. Kamp alanına inerken hiç bir su

kaynağı göremediğimiz gibi kamp alanının çevresinde de su kaynağımız yoktu. Yine arayışlar. Ben epey uzaklara kadar gittim ama su yoktu. Bu yorgunlukla suyumuzun olmaması birleşince kafamda yine felaket senaryoları dolaşmaya başladı. Yemek neyse, yemek yemeden bir hafta yaşayabileceğimize inanıyorum ama susuzluk tolere edebileceğimiz bir şey değil. Üstelik günde vücudun neredeyse iki litrelik su kaybettiği aktiviteler yaparken. Benim mantığıma göre su yoksa minimum hareket etmeliydik. Yahya'nın kafasında Yedigöller'e geçme fikri varmış ama ben o yorgunlukla bir yere kıpırdayacak durumda değildim. Ayrıca su bulmalıydık. O geceyi bulduğumuz (Yahya bulmuştu sanırım) bir buzulun üstündeki karları eriterek su elde ederek geçirdik. Ama bu işlem hem çok yavaş sürüyordu, hem de benzinimizi çok hızlı tüketecekti. Normalde planlarda ertesi sabah Gürtepe zirvesi vardı. Ama ben daha akşamdan bu susuz şartlarda planın bu parçasını gerçekleştirmek üzere devam etmenin çok mantıksız olduğunu düşünüyordum. Bana göre su bulamadığımız için bir "survival" durumunda idik. Yahya'ya göre ise kar bulduğumuz için her şey yolundaydı sanırım. Planda aksayan hiçbir şey yokmuş, şartlarımız normalmiş gibi davranıyordu. Emel'in ne düşündüğünü anlayamadım pek belli etmedi zaten. Planları kişisel endişelerime dayanarak bozmamak için ertesi sabah kahvaltı sonrasına kadar bir şey demedim. Ama gecedeki kararımı vermişim. Bana göre zirve faaliyetine gitmek ölümcül bir hataydı. Üstelik ekibin en zayıf halkası da bendim. En yavaş ve susuz kalınca kendini en kötü hisseden ekip üyesi :) Herkes kendi bedeninden sorumludur. Yahya'nın ya da Emel'in bu zirveyi yapacak kadar kendilerini iyi hissetmeleri benim yorgunluğumu hafifletmiyordu ve bu halde ertesi gün zirve yolunda benim yapacağım bir hata hepimize mal olacaktı. Kahvaltıya da kalktım. Kahvaltıdan sonra zirve eşyalarını çantalara yerleştirirken zirveye gitmeyeceğimi söyledim. Çok kararlı görünüyor olmalıydım ki gerçekten öyleydim, gitmem için ısrar bile edemediler. Bütün gün Kokorot Vadisi'nde tek başıma olmak inanılmaz bir deneyimdi. Bir ara sessizliği dinleyip içinden sesler duymaya başladım hatta. Etrafta dolaştım. Üstünden kar aldığımız buzula gittim. Kar doldurmak için gitmişim aslında ama biraz daha devam edip devamında ne var ne yok görmek istedim. Biraz daha diplerde su kaynağı vardı. Keşke bir gün önce bu hareketi yapsaydım dedim kendi kendime. Su hakkındaki bütün endişelerim yok olabilir ve bugün zirve defterime bir tik daha atacak kadar kendimi iyi hissediyor olabilirdim. Akşama doğru zirve ekibi döndü. Yemek hazırlamış mıydım emin değilim. Hazırlamış olmam lazım :) Hazırlamadıysam bile en azından artık suyumuz vardı ve her şey çok daha kolay olacaktı. Moraller düzeldi. Yemekten sonra onlar da kendilerine geldiler.

EMEL: Lahit kaya yorgunluğu üstüne derin uykuyla geçen bir gecedeki sonra sabah erkenden Kokorota gitmek için uyandık. Sabah kahvaltısı için ayırdığımız malzemelerin talan edildiğini görünce hem üzüldüm, hem de kızdım. Yiyeceklerin izini sürdüğümde sadece boşalmış ambalajları gördüm. Geçmiş olsun. Diğer günlerdeki kahvaltılık malzemeden yiyerek kahvaltı yaptık ve Kokorot'a doğru yola çıktık. Küçükcebel beline çıkış çok zorlayıcı oldu. Belde mola verdiğimiz yerde hediye buffımı unuttuğumu ertesi gün farkettim :) Kokorota yorgun argın ulaştığımızda yeniden su bulma arayışına girdik. Tekrar hayal kırıklığı! Bu kez son su bulucu da suyu bulamadı. Yahya kar eriterek sorunu aşabileceğimizi söyledi. Yakıt sorunu olabilirdi bu kez. Başka çare yoktu. Kar eritmek için kar taşıdık ve suyu kaynattık. Lezzet açısından kesinlikle sınıfta kalır :) Su meselesini kısmen aştıktan sonra Gürtepe Doğu duvarı rotasını inceledik biraz. Tunç Fındık tarafından açılmış ve çürüklük açısından diğerlerine nazaran daha temiz bir rota olduğunu düşündük. Max. 6/6+ idi sanırım. Sabah yine 4 te uyanmak üzere anlaştık. Kokorot büyükçe bir çanak ve bende yalnızlık hissi uyandırdı. Gece boyunca küçük seslerden rahatsız olup bir türlü uykuya dalamadım. Sabah 4 te kalktığımızda çok az uyudum nasıl olacak diye endişeleniyordum. Meğer Pınar da hiç uyuyamamış. Hatta ona göre ben uyumuşum. Kokorot etkisi olsun bu da :) Pınar yorgun olduğunu ve gelemeyeceğini söyleyince uzun süre ısrar etmedik ve Yahya ile yola çıktık. Orada tek başına kalma cesaretini gösterdiği için Pınar'ı tebrik ediyorum.

Gürtepe Çanağına doğru yükselirken

Kokorot'un tabanına inerken bir yandan da yine su kaynağı arayışlarımızı sürdürüyorduk. Kayalara ve buzul hareketlerinin oluşturduğu morenler arasında su kaynağı var mı diye bakınarak kamp yapacağımız yere kadar geldik. Herhangi bir su kaynağına rastlayamamıştık. Çantaları bıraktıktan sonra ben sulağan kaya yüzünde su izine benzettiğim yerlere su var mı diye bakmaya gittim bu arada Arkaya dönüp vadiye baktığımda Emel ve Pınar Gürtepe taraflarına doğru su aramaya gitmişlerdi. O sırada Emel dönüyordu ancak Pınar aramayı daha geniş bir alanda yapmak amacıyla gürtepe tarafına devam etti. O sırada tam da çil yavrusu gibi dağılmıştık. Benim aklımdaki planlarda geri dönmek veya direkt yedigollere gecme planları da vardı ancak bunu değerlendirecek durumda değildik. Hepimiz ayrı bir köşedeydik. Aşağıya indiğimde Pınar'ı ancak nokta kadar görebiliyordum.

Kokorot vadisi

Ben yine morenlerin olduğu tarafa doğru bir arama yaptım ancak bir şey bulamadım. Bunun yerine yanıma büyük bir çöp torbası alıp buzulun üstündeki kirli tabakayı temizleyip alttaki temiz kardan aldığım karları çöp torbasına doldurdum. Kamp alanına geldiğimde Pınar'da gelmişti. O da su bulamamıştı. Moraller yine dip yapmıştı. Pınar'ın morali çok bozuktu. Tüm faaliyet boyunca yüksek enerji seviyesine sahip Emel'in bile morali hissedilir derecede morali bozuktu. Ben buzuldan bulduğumuz su ile idare edebileceğimizi düşünerek ilk sefer ki kadar dağılmamıştım.

Temiz su elde etmek amacıyla suyu kaynattıktan sonra tortuların dibe çökmesini bekliyor ve sonrasında da çift kat yaptığımız temiz bir buff'tan süzüyor sonra tekrar bekletiyor ve sonra tekrar suyu süzüyorduk. En son hali, görüntüde berraktı ve tadı acayip tatlı idi. Bir süre sonra tüp bitmesin diye suyu kaynatmayıp sadece su haline geçirecek kadar ısıtmaya ve bir kez bekletip bir kezde filtrelemeye başladık. Bu şekilde yemek için su ve sonraki gün yapacağımız faaliyet için su hazırlamıştık.

Kokorot Fotolar : <https://photos.app.goo.gl/Lg4wUDUgJEmsd0ZC2>

7.GÜN GÜRTEPE DOĞU DUVARI

Faaliyet	Gürtepe Doğu Duvarı								
Faaliyet Tarihi	2012.08.27		Yeri	Aladağlar-Niğde		Süresi	6 saat	Türü	C1 Duvar
Güzergâh	Kokorot Vadisi – Sulağankaya Kuzeybatı Duvarı Dibi (kamp)-Zirve-kamp								
Kat Edilen Yol			Alınan İrtifa	~350mt					
Katılımcılar	1	Yahya Varlı	8						
	2	Emel AYDIN	9						
Kullanılan Kamp Mlz.	Çadır, ocak, tulum, mat								
Kullanılan Teknik Mlz.	1 set takoz, 1 set friend, 1 set mikro friend, 10 sikke, 2 nutkey, 1 ikiz ip, farklı uzunlukta 10-11 perlon ve pursik ipi								
Kullanılan Kişisel Mlz.	Emniyet kolonu, kask								
Yiyecek	Tırmanış esnasında: Atıştırmalıklar								
Rota Bilgisi	Kamp Alanı	Kokorot Vadisi							
	Su kaynağı	Buzul ve Buzul göletçikleri							
	Tehlikeler								
	Hava	Açık							
	Zemin	Kaya				Zorluk Derecesi	III+ / V Kaya tırmanışı		
	Yer yer çürük, III+, V derece arası kaya tırmanış etabları.Rota da otlı ve topraklı								
Gps Bilgileri	-								
Hedeflenen Zaman	6 saat	Harcanan Zaman	4 saat 15 dakika						
Faaliyet Programı									
1.gün	Hava Durumu		Açık						
04:10	Kalkış			08:50	4.İp Başlangıç				
05:20	Hareket			09:17	4.İp Bitiş				
06:50	Rota dibi			09:35	5.İp Başlangıç				
07:15	1.İp Başlangıç			10:20	6.İp Başlangıç				
07:35	1.İp Bitiş			11:30	6.İp Bitiş				
07:45	2.İp Başlangıç			11:40	7.İp Başlangıç				
08:20	2.İp Bitiş			12:10	7.İp Bitiş				
08:30	3.İp Başlangıç			12:10	Mola				
08:45	3.İp Bitiş			13:05	Zirve				
				15:00	Kamp				

Sabah 04:10'da kalktık.Kahvaltı hazırlık derken saat 05:20'de hareket saati geldiğinde Pınar gelmeyeceğini söyledi. Sebep olarak yorgunluğunu öne sürmüştü. Pınar'ın inatçılığını bildiğim için ☺ çok fazla ısrar etmedim.

05:20 Hareket : Sulağankaya dibindeki kamp alanından Gürtepe'ye doğru belli belirsiz bir patika var.Gürtepe'yi gördüğünüzde patikadan ayrılarak çarşak hatta giriyorsunuz.Çarşak hattı oldukça uzun.Rota dibine varana kadar insanı bitiriyor.(06:50)

1.İp Boyu (07:15-07:35,III+,30mt):İlk ip boyunu basit hamleler içeren dik çürük kayalar üzerinde tırmanış.

2.İp Boyu (07:45-08:20,IV-,45mt): İkinci ip boyu dik slap kayaların üzerinde tırmanış.İlk iki ip boyunda friction giymiyorum.Bu zorlayıcı oluyor.

3.İp Boyu (08:30-08:45,I,II,60mt):Üçüncü ip boyunda sola doğru 60 metrelik bir yan geçiş yapıyoruz. İpi toplamak daha fazla zaman kaybettireceğinden emniyet atmadan yan geçişi yapıyoruz.

4.İp Boyu (08:50-9:17,III+,45mt):Yan geçişe devam, bazı yerlerde kısa tırmanışlar. Yan geçiş sonrası dik etabın dibinde istasyon kuruyoruz

4. İp boyunun alttan görünüşü

5. İp boyunun alttan görünüşü

5.İp Boyu (09:35-10:15,IV+,40mt):

6.İp Boyu (10:20,11:30,V,60mt): Altıncı ip boyuna girerken ilk denemeyi geniş bacanın sağındaki hafif negatif yüzeyden yapıyorum ancak bir kaç denemem sonunda riskli bir tırmanış olacağına karar verip geri iniyorum. Sağa,bacanın içine doğru girince baca hattının çok daha kolay olduğunu görüp buradan tırmanmaya devam ediyorum. Okuduğum raporlarda kilit etabın kilit hamlesinde bir tane takoz olduğundan bahsediyordu. Geniş baca hattı bir süre sonra dik catlaklı yüzeye dönüşüyor. Baca hattı dik yüzeylere dönüşünce beni oldukça zorlamaya başladı.Antremansız olmanında bir etkisi olduğunu düşünüyorum.Zor bir kaç hamleyi gecip nefes aldıktan sonra nasıl V dereceymiş bu diye aklımdan geçiriyorum. Sonra aklıma kilit hamlede takoz görmem gerektiği aklıma geliyor.etrafa bakıyorum takoz!!! “Allahım daha kilit hamleye gelmemişim” yükselmeye devam ediyorum ama hat iyice zorlaşıyor ve takozu görüyorum.Takozun olduğu yerden gitmek yemiyor.Sağa doğru kayıp üçgen kule şeklindeki bir kulenin üstüne çıkıp buradan tekrar sola geciyorum.Hat sonrasında rahatlıyor.

5.İp boyunun üstten görünüşü.Emel emniyet alırken

7.İp Boyu (12:20,IV+): 7. ip boyunda ipi toplayıp serbest gitmeye karar veriyoruz. 5-10 mt tirmandıktan sonra rotayı kesen 4-5 metrelik bir pasaj ile karşılaşırız. Ben serbest geçerken Emel için ip acıyoruz. Daha sonra ipi toplayıp sırt hattına çıkarıyoruz. Devamında II-III derece tırmanış ile zirveye varıyoruz.

7.İp boyunun bitiş istasyonu

Serbest geçiş (12:20-14:40,II,II):

Zirve (14:40 – 15:00): Zirveye vardığımızda benim susuzluk problemi baş göstermişti. Susuzluk problemi küçük dilimin şişmesine sebep oluyor ve nefes almamı güçleştiriyor. Bu problemi daha önce de BDK Kuzeybatı sırtı çıkışında yaşamıştım. Suyumuz çok azalmış ve benim küçük dilim susuzluğa bağılı olarak balon gibi şişmiş ve nefes almam oldukça güçleşmişti yine aynı problemi yaşıyordum ama bu sefer o kadar ciddi boyuta henüz gelmemisti.zirvede emelin son suyunu da paylaşılarak bi nebze rahatlamistim ancak kamp alanına kadar 2 saat vardı. Daha da kotusu kamp alanında su yoktu.yarım litre su için yarım saat uğraşıyorduk. Pınar muhtemelen bi miktar su hazırlamış olacaktı ancak yarım ya da bi litre ancak yemek yapmaya yeterdi. Bu sıkıntılı düşünceler ile beraber aşağıya doğru yola koyulduk.

Kampa Varış (17:00): Gürtepe küçükcebel boyun hattında bele kadar alçalıp daha sonrasında gözümüze kestirdiğimiz uygun eğimden kokorota doğru indik. Kamp alanına geldiğimizde Pınar'ın bize bir sürprizi vardı. Temiz su kaynağı bulmuştu. Pınar yine ismine yakışanı yapmıştı. O an nasıl mutlu olduğumu söyleyemem. Pınar morenler arasında buzulun erimesi sonucu oluşmuş küçük bir gölet bulmuş. Bundan sonra neşemiz yerine geldi. Yemek yiyip , yarınki planları konuşmaya başladık.

Gürtepe Fotolar : <https://photos.app.goo.gl/XQzA21FquRDAYEY1>

EMEL: Sabah hafif kahvaltıdan sonra malzemeleri yüklenip Gürtepe çanağına doğru yola çıktık. Yaklaşım yorucuydu. Uyku haliyle yürümek rahatsız ediciydi. Rotayı ben daha az çürük olur diye düşünmüştüm ama giriş etapları epey çürüktü. Özellikle girişte hızlı tırmandığımızı hatırlıyorum. Sadece bazı ip boylarında hattı okumakla ilgili zaman kaybımız olmuş olabilir. Rotanın kilit ip boyunu 5 derecede olarak yazmış Yahya. Çok daha zordu diye anımsıyorum. Evet, bu nasıl 5 derece:) Ben 6/6+ diye hatırlıyorum! Son ip boyunda serbest giderken aslında kolayca geçebileceğim bir yerde boşluk hissi ve yorgunluktan olsa gerek Yahya'ya ip açmayı önerdim. 3-4 metre için ip açtık! Biraz eziyet oldu Yahya'ya ama ben de ona suyumdan verdim:)

Kamp alanına döndüğümüzde çok susamış ve yorgunduk. Pınar bizi suyla karşıladı. Bütün yorgunluğu unutturan bir şey bu! Suları hep beraber doldurtan sonra keyfimiz yerinde bir akşam geçirdik. Ertesi gün başımıza geleceklerden habersizdik:))

8.GÜN - KAMPI YEDİGÖLLERE TAŞIMA

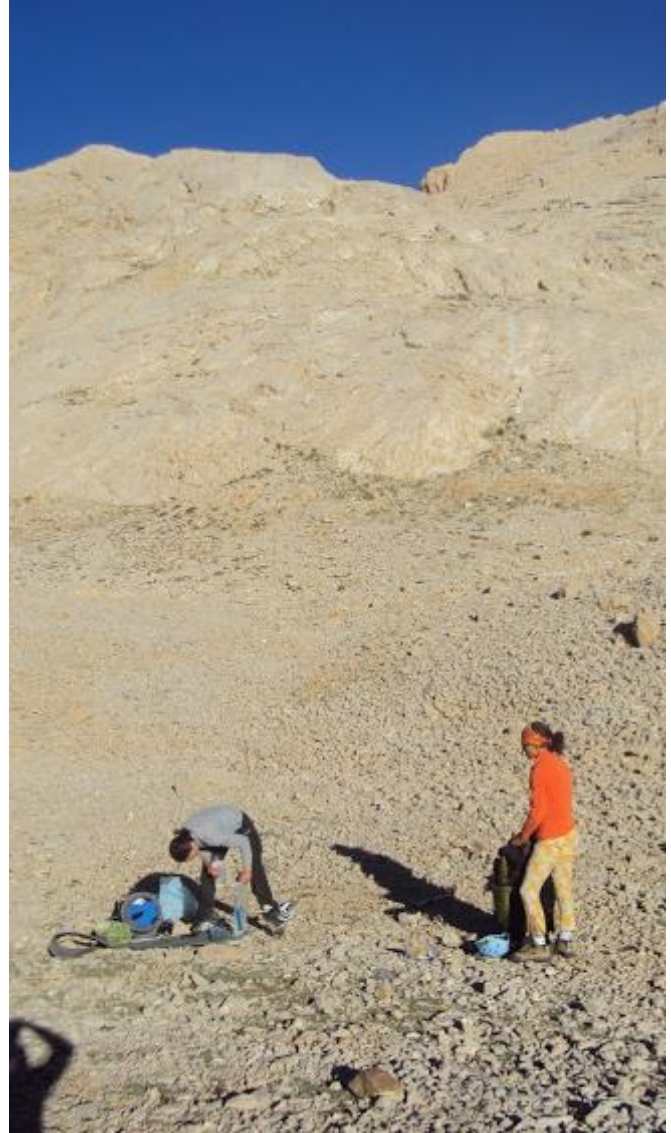
Tarih		28-08-2012			
Hedeflenen Zaman		7 saat	Harcanan Zaman	6 saat 45 dakika	
Faaliyet Programı					
3.gün	Hava Durumu	Açık			
04:40	Kalkış				
06:15	Sulağankelerden hareket				
10:25	K.Cebel Geçidi				
12:20	Kokorot Vadisi				

Emel H1-H2 beline doğru giderken

H2 zirvede Pınar ve Emel

Kokorot Kamp alanında yedigöller hareket etmeden önce

Faaliyetimiz değişmezi ,sabah erken kalkmak. Yeni bir kamp taşıma gününe merhaba demistik. Kahvaltı yaptıktan sonra malzemeleri paylaşıp kampı topladık.Güzergamız H1,H2 ve H3 zirvelerini yapıp H3 ile Kızılyar arasında kalan bel üzerindeki patikayı takip edip en alçaldığı noktadan yedigöller geçmekti. Zirveler üzerinden geçerken telefonumuzun çekmesini umuyorduk. H1 zirvesine giden yol çarşak hattıydı ve daha başlangıçta çarşak bizi yıldırmıştı. Bu yüzden H1 zirvesinden vazgeçerek H2 ve H1 arasındaki bele ulaşarak,oradan H2'nin arkasındaki

kayalıklardan önce H2 zirve ,sonrasında da basit yürüyüş ile H3 zirvesine çıktık. Burada dikkat edilmesi gereken nokta eğer h2 zirveyi arkadan dolsacaksanız çürüklüğe oldukça dikkat etmeniz gerektiği! Kamp yükü ile dolu 60'lık çantalar ile 3+ tırmanmak oldukça zorlayıcı olabiliyor. Çürüklüğe dikkat.Seyehatimizin en güzel manzarasını H2 zirvesinde yakaldık. Kokorot vadisi ile Karagöl vadilerinin üzeri mor bir örtü ile örtülü ve ayaklarınızın altında. Gerçekten muhtesemdi !

Solda Sulağan kaya sağda ise Gürtepe doğu duvarı

Karagöl Vadisi

H2 zirvesine vardığımızda Pınar'ın telefonu çekmeye başladı. Pınar hemen merakta kalan annesini aradı. Tam bizim şehir habercisine haber verebileceğimiz derken telefon bağlantısı gitti ve bir daha da çeken bir nokta bulamadık. Bahtsız bedeviler yola devam! H3 zirvesinden Kızılyar belinin en alçak noktasına kadar güzel bir patika var. Gözümüzü kestirdiğimiz noktadan yedigöller doğru kaptırıyoruz. İniş oldukça sıkıntılı geçiyor. Slop kaya üstü çarşak. İnene kadar imana geliyoruz. Yedigöller platosuna vardığımızda su kaynağı ile karşılaşıyoruz Kana kana su içip yarınki Direktaş faaliyeti için kamp yerine yollanıyoruz.

Emel H2 zirveden H3 zirveye giderken

Pınar'ın H3 zirvede şebeke arama çalışmaları

Kamp yerine vardığımızda hava kapatmış, bir iki atıştırmaya başlamıştı. Acaba yarın ki faaliyet iptal mi olacak diye akıllardan geçti. Kampı kurup yemeği yedikten sonra ilk iş çeken bir telefonun olabileceği düşüncesiyle oba yerine gitmek oldu. Ama umduğumuzu bulamadık.Zaten iki gün sonra inişe geçiyorduk. Hava atıştırmaya devam ederken çadırlara girdik. Havanın yağışlı olması ve rotanın basit olması nedeniyle bu sefer rotayı inceleme ve sabah için malzeme hazırlama gereği duymadık. Kalkış saatini de bir saat kadar geç olarak planladık. Teknik döngü faaliyetinin 8. Gününde artık genel yorgunluk kendini hissettirmeye başlamıştı. Parmak ve tırnak araları açılmış on parmağın sekizi iş göremez raporunu almış benim tarafımdan onaylanmasını bekliyordu. Bir başka tırmanış gününe hazır olmak için yatışa geçtik.

Pınar: Kampı Yedigöller'e taşıma konusunda hatırladığım tek şey manzaranın muhteşemliği. İlk defa bu faaliyette olduğum ve Kokoro'ta geldiğimiz ve buradan da Yedigöller'e geçiyor olduğumuz için bu kadar mutlu olmuştum. Kimseciklerin olmadığı bir noktada, sadece biz vardık ve manzara muhteşemdi. Yürüyüş sırasında aralarımız da epey açıktı sanki dağda tek başımıza gibiydik. Bu anı yaşadığım ve bu manzarayı gördüğüm için iliklerime kadar çok mutlu hissettiğimi hatırlıyorum. İniş bu kadar keyifli olmadı ama. Kimsecikler uğramadığı için patika matika yok doğal olarak. Aşırı derecede kaygan bir çarşaktan inmemiz gerekiyordu. Bir noktada ben popo üstü düştüm ve uzun bir süre toparlayamadım. Ne herhangi bir elimle tutunup tekrar ayağa kalkma şansım oldu. Ne de ayaklarımdan herhangi birini bir yere ittirip ya da bastırıp destek alabildim. Ne Yahya ne de Emel bana yardım edemezlerdi. En ufak bir hareketimde biraz daha aşağı kayıyordum. Ve dik bir yerd, bir anlık kaymam, daha da hızlanarak kaymama ve sonuçta yine ölümle sonuçlanabilirdi. Felaket senaryoları yazmakta üstüme yok görüldüğü gibi. Sırtımda ağır bir kamp yükü çantasıyla bu söylediğim gerçekten de mümkündü ama. O berbat durumdan nasıl çıktığımı hatırlamıyorum ama bir an cesaret edip çıktım herhalde. Kaygan çarşak çok berbattı ve manzaranın topladığı bütün artı puanları yok ederek nötrledi.

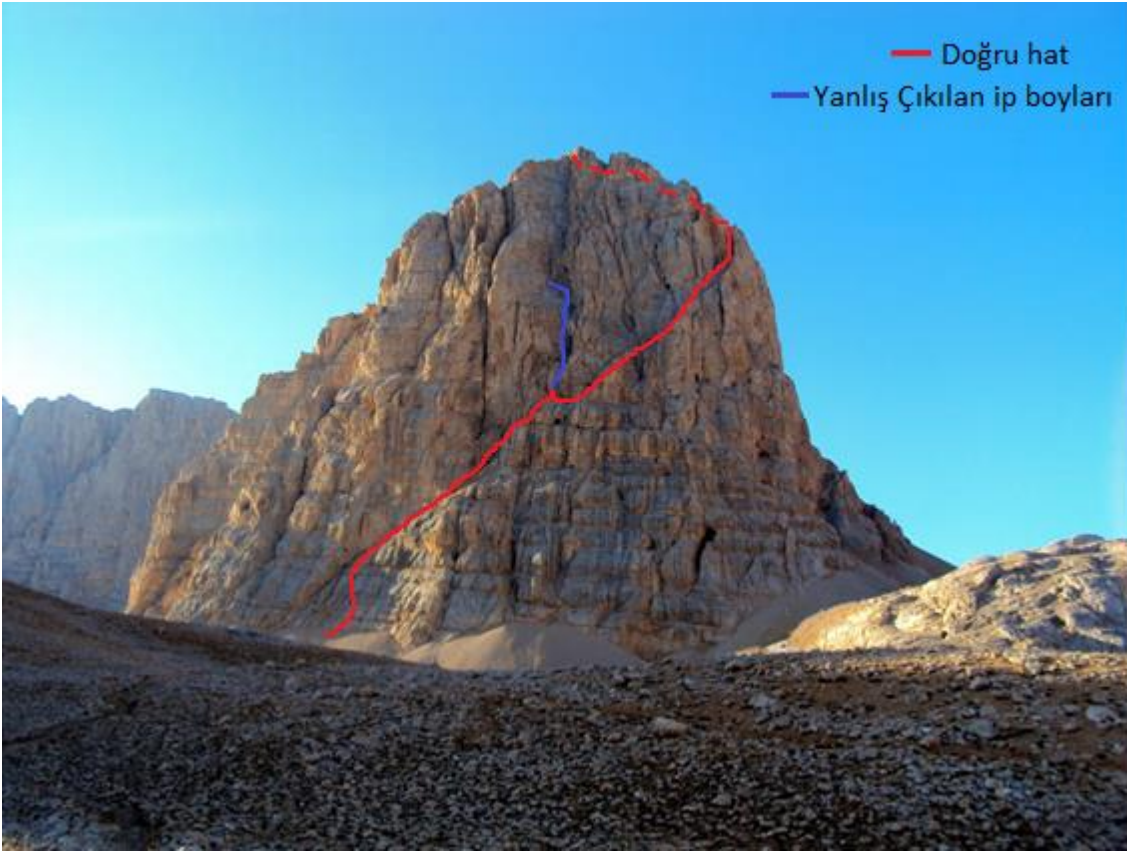
EMEL: Bizi yoran hatta bitiren bir geçiş oldu. Kokorottan bakıldığında da zor ve yorucu olacağı belliydi. Üstelik çarşak ve ağır sırt çantalarına tam rahatladık derken çürüklük ve tedirgin edici bir iniş eklenince tam süper oldu. Çıkış kadar iniş te zorlayıcı oldu.

Ama mükemmel manzara eşliğinde inleyerek yürüdük. Bolca fotoğraf çektik. Her molada sigaramı tüttürdüm. Nepal'de doğmuş olsaydım sigara içen bir şerpa olurum herhalde.

İnişte yorgunluğun ve biraz da bıkkınlığın verdiği dikkatsizlik yüzünden epey düştük. Ayağımız kaydı vs. Neyseki ciddi bir şey olmadı. Pınar bir yerde kaydı ve düştü. Ağır sırt çantasıyla yerden de kalkamadı. Tedirginliğini ve korkmuş olduğunu hatırlıyorum. Ben kalkamadığını görünce sırt çantamı çıkartıp dikkatlice yanına gittim. Sakinleşince topladı ve onu kaldırdım. İşlem tamam! Pınar bu düşüşü kast ediyor muhtemelen. O kadar çok düştük ki. Güzelim pantolonumun arkası paramparça olmuştu. Kamp alanına kadar da öyle yürüdüm:) Neyseki yalnızdık:) Dağlar kadınlar için güvenlidir!

DİREKTAŞ CAMBRIDGE ROTASI

Faaliyet		Direktaş Cambridge Rotası								
Faaliyet Tarihi		2012.08.29		Yeri	Aladağlar-Niğde		Süresi	12 saat	Türü	C1 Duvar
Güzergâh		Yedigöller (kamp)-Zirve-kamp								
Kat Edilen Yol				Alınan İrtifa	~350mt					
Katılımcılar		1	Yahya Varlı	4						
		2	Pınar KAVAK	5						
		3	Emel AYDIN	6						
Kullanılan Kamp Mlz.		Çadır, ocak, tulum, mat								
Kullanılan Teknik Mlz.		1 set takoz, 1 set friend, 1 set mikro friend, 10 sikke, 2 nutkey, 1 ikiz ip, farklı uzunlukta 10-11 perlon ve pursik ipi								
Kullanılan Kişisel Mlz.		Emniyet kolonu, kask								
Yiyecek		Tırmanış esnasında: Atıştırmalıklar								
Rota Bilgisi		Kamp Alanı	Yedigöller (3000mt)							
		Su kaynağı	Kaynak Suyu							
		Tehlikeler								
		Hava	Açık							
		Zemin	Kuru kaya				Zorluk Derecesi	III+ / IV+ Kaya tırmanışı		
		Yer yer çürük, III+, IV+ derece arası kaya tırmanış etabları.								
Gps Bilgileri		-								
Hedeflenen Zaman		6 saat	Harcanan Zaman		4 saat 15 dakika					
Faaliyet Programı										
1.gün	Hava Durumu			Açık						
06:00	Kalkış				13:08	5.İp Bitiş				
07:00	Hareket				13:12	6.İp Başlangıç(Yanlışı)				
07:25	Rota dibi				14:20	6.İp Bitiş(Yanlışı İp Boyu)				
07:40	1.İp Başlangıç				14:35	7.İp Başlangıç(Yanlışı)				
08:40	1.İp Bitiş				15:00	7.İp Bitiş(Yanlışı İp boyu)				
08:50	2.İp Başlangıç				15:10	İp inişi (Doğru hatta bağlanışı)				
09:35	2.İp Bitiş				15:50	6.İp Başlangıç (Doğru hat)				
09:40	3.İp Başlangıç				17:15	7.İp Bitiş				
10:50	3.İp Bitiş				17:18	8.İp Başlangıç				
11:10	4.İp Başlangıç				17:50	8.İp Bitiş				
12:10	4.İpBitiş				17:52	9.İp Başlangıç				
12:15	5.İp Başlangıç				18:37	9.İp Bitiş				
					19:00	Zirve				
					21:12	Kamp				

Rotanın görünümü

Pınar: Yedigöller kamp alanında biraz dinlendikten sonra hemen yattık yine. Ertesi gün Cambridge rotasına girecektik. Gerçi hava da bozuk gibiydi ama. Artık iyice laçkalaşmıştık. En tehlikeli durum. Sabahın köründe bile kalkmadık. Epey oyalandık. Sabah kalktığımızda hava gayet iyi görünüyordu. Biz de zirveyi denemeye karar verdik. Bu rotada benim yüzümden rotadan çıktığımızı hatırlıyorum. İğrenç çürük bir III-IV derecelik ip boyunu ben lider gitmiştim. Hangi ip boyu olduğunu da hatırlamıyorum ama yana çapraz geçmem gerekirken daha sağlam görünüyor diye biraz dik devam etmiştim. Veee, bingo. Yanlış tarafa doğru gidiyorduk. Yahya da bir sonraki ip boyunda biraz daha dik devam etti ve yanlış yerde olduğumuza kanaat getirdik. İp inişi ile rotaya tekrar bağlandık. İp inişi yapacağımız için çok gerildiğimi hatırlıyorum. Duvarın ortasında nereye varacağımız belli değil vs. Neyse ki asıl rota hattına bağlanmayı başardık. Cambridge rotasında kaybolan ilk ekip biz olabiliriz. Benim yüzümden :) Neyse hava tam kararırken zirveye vardık. İnişte karanlık yüzünden gerildiğimizi hatırlıyorum. Neyse ki bir kaza bela olmadan kamp alanına dönebildik.

EMEL: Yavaş yavaş yorgunluk belirtileri baş göstermeye başladı. Sabah planladığımızdan daha geç kalkıp harekete geçtik. Aslında rotanın kolay olduğunu ve kısa süreceğini söylemiştik ama H1,H2 geçişi bizi (beni) çok yormuştu. Sabah özellikle ben ağırdan almış olabilirim.

Rota girişi ve ilk ip boyları kolay olmasına rağmen çürüklük rahatsız ediciydi. Çürüklük olmasa serbest geçebileceğimiz yerlerde ip açmamız gerekiyordu. Pınar lider gitti başlangıçta. Sonrasında ufak bir hata sonunda rotadan saptık ve bu bize çok zaman kaybettirdi. Zaman kaybı dışında bir kaybımızın olmaması sevindirici tabii. Pınar'ın düşürdüğü sikkeyi saymıyorum:))

Rotaya yeniden girebilmek için iniş yapmamız gerektiğinde epey endişelendim. Varolan sikke çok eski görünüyordu ve tedirgin ediciydi. İnmeden önce Pınar'a çekici verip eğer sikke gevşerse biraz vurursun diye saçma bir espri yaptım. (Eski sikke oynuyor ancak yerinden çıkmıyordu. Oynama yönüde ip iniş yönünün aksi istikametindeydi. Biz işi garantiye almak adına yanına bir sikke daha çıkıp iki sikkeli istasyon kurduk (Yahya) Endişem artmış gerçekten. Kolay rotalarda hata yapmak ta daha kolay oluyor. Pınarla bunu tekrar yaşayacaktık yıllar sonra, yine Aladağlar'da!

Tekrar rotaya girdikten sonra herşey daha kolaylaştı. Zirveye vardığımızda güneş hadi bana eyvallah

moduna girmişti. Ve hava soğuktu. İlk kez üşüdüğümü hatırlıyorum. Dönüş yolunun bir kısmını karanlıkta yürüdük. Hepimiz kampa tek parça ve faaliyeti tamamlamış olarak döndük. Güzel haber!

Sabah kalktığımızda yağış yoktu ve hava güzeldi. Malzemeleri ayıklayıp paylaştık ve saat 07:00 gibi yola koyulduk. Rota dibine varmamız 25 dakikamızı aldı.Hat kolaydı sağa giden rampa, çok kontrol edilecek birsey yok. İlk üç ip boyuna Pınar girdi.

1.İp Boyu (07:40-08:40,III+,60mt): İlk boyunu Pınar lider gidiyor. Rampa III+

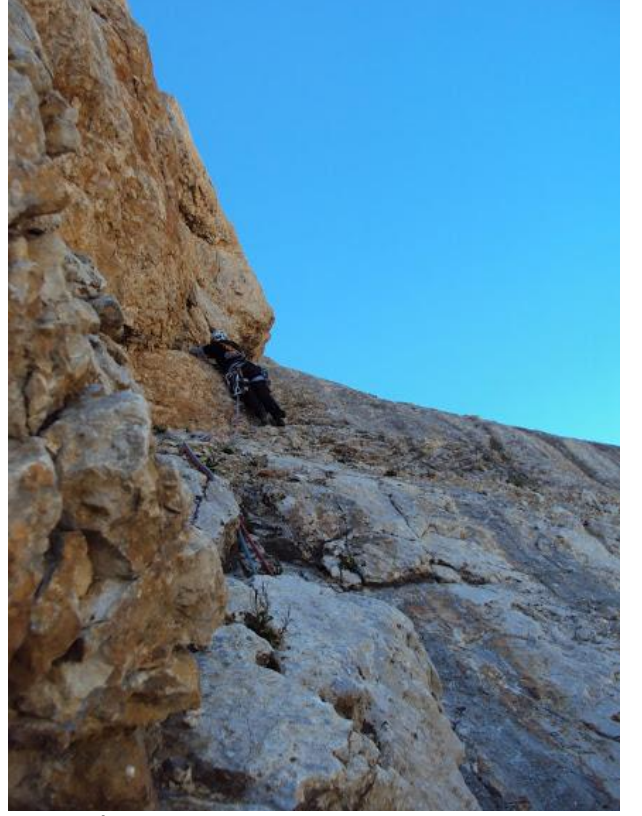
Pınar ilk ip boyunu çıkarken

2.İp Boyu (08:50-09:35,II/III,60mt): İkinci ip boyu Pınar lider giriyor. III+ kaya tırmanışı

3.İp Boyu (09:40-10:50, II/III ,60mt): Üçüncü ip boyuna Pınar lider giriyor. III+

Pınar 2. İp boyuna girmeye hazırlanıyor

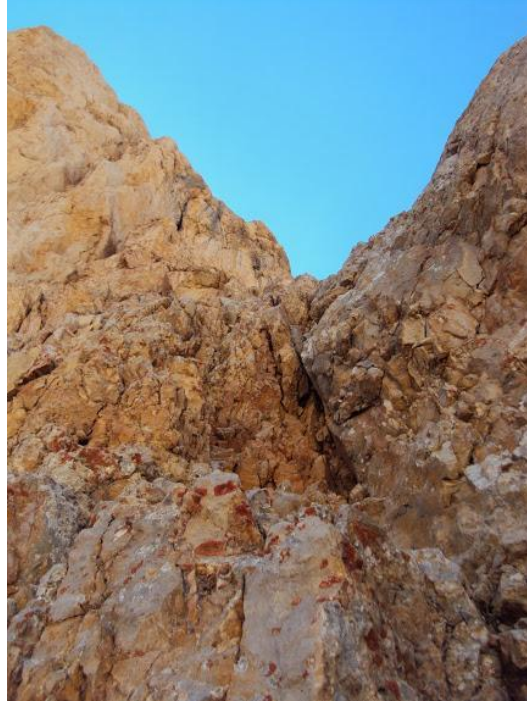

Pınar 2.İp boyunu tırmanırken

4.İp Boyu (11:10-12:10,III+,60mt): III+ kaya tırmanışı

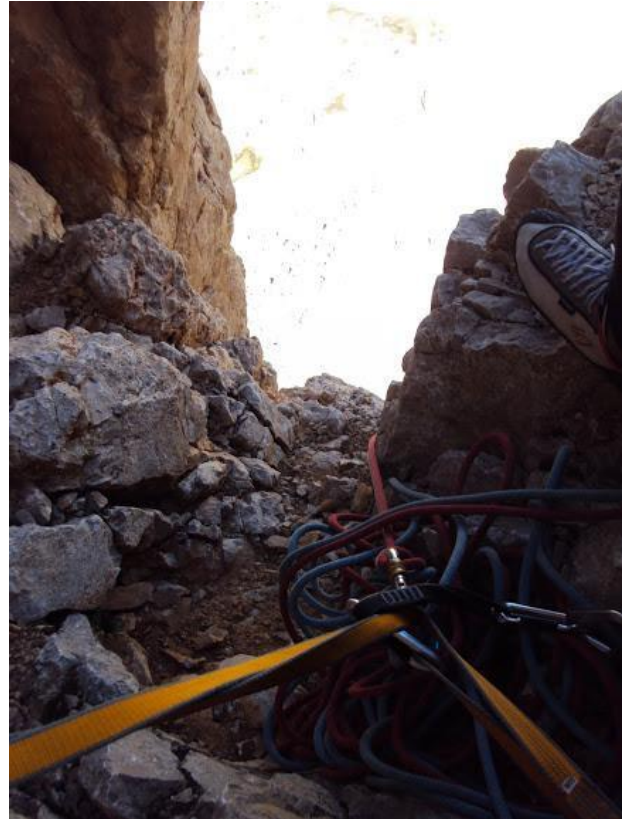
5.İp Boyu (12:15-13:08,III+,40mt): III+ kaya tırmanışı ile rapmanın kesintiye uğradığı noktaya varıyorsunuz.

6.İp Boyu (13:12-14:20,V+,40mt)(yanlış): Rampanın kesintiye uğradığı noktadan dikine çıkan hattan devam ediyorum. V+ zorlugundaki hattın kilit etabı; sete çıkmadan önceki son hamle.Hafif dışa atan bir hissiyatı var.10-15 metrelik kısım son kısımdaki zorluk dışında homojen bi V/V+ sertliğinde devam ediyor.Son kısım ise V+/VI-lik bir hamle içeriyor.Rota hattından şaştığımızı V+ lık kısımlara gelince anlıyorum ancak “yanlış ama buradan da yolumuzu buluruz” mantığı ile devam ediyorum.Zaten rotanın yarısını çıktıktan sonra inmek te çok mantıklı değil.Emel ve Pınar’ı sırayla yanıma alıyorum.Şimdi sıra sonraki ip boyunun orjinal hat ile nasıl birleştirebilirizi bulmakta.

Yanlış gidilen 6. İp boyundan görünüm

7.İp Boyu (14:35-15:10,IV,30mt)(yanlış): Basit tırmanış ile 5 mt yükseliyorum. İstasyon kurduğumuz yerin hemen üstünde büyük bir kule var. 5mt yükseldikten sonra kulenin arkasına geçip hattın nasıl gittiğine bakıyorum. Sol tarafta çaprazlama giden bir çatlak hattı var ama oldukça zor gözüküyor. Bunun yanında bu hatta girersek orjinal hattan tamamen ayrılmış olacağız. Sanırsam bu Direktaş'ı ortadan kesen İtalyan rotası. Belki zaman kısıtımız olmasa ve ben iyi hazırlanmış olsam devam ederdim ancak bu şartlar altında inişe geçmeyi ve orjinal rotaya bağlanmaya karar veriyorum. geri geri istasyona iniyorum. İstasyonda sabit bir sikke var diğer noktaları toplayıp sabit sikkenin yanına bir sikke daha çakıyoruz ve ip inişine geçiyoruz. İp inişi bizi rampayı kesen kaya bloğunun zirveye bakan tarafına atıyor.

6. İp boyunun istasyonundan bir görünüm

6. İp boyundan çekilmiş oba yeri fotoğrafı

6.İp Boyu (15:50-?,III+,60mt): İp inişini yaptıktan sonra kısa bir süre rotaya devam etmek mi yoksa bir kac ip boyu daha inip tırmanışı bitirmek arasında kararsız kaldık. Ancak rampadan sonraki ip inişlerinde askıda kalıp kalmayacağımızı bilmediğimiz için rotayı bitirmeye karar verdik. Ancak burada ufak bir problemimiz vardı. Yanlış gidilen iki ip boyu ile oldukça zaman kaybetmiştik. Bundan sonra hem zirveye hem de zirveden inişte ,klasik hat üzerindeki ip iniş noktasına gündüz gözü ile gelmemiz gerekiyordu. Bu yüzden bundan sonra kilit ip boyuna kadar ara emniyet atmadan 60 mt ip açarak devam ediyorum. III+ kaya tırmanışı

Emel yanlış gidilen 6.ip boyunda

7.İp Boyu (?-17:15,III+,60mt): III+ kaya tırmanışı.Bu etabı da ara emniyet atmadan çıkıyorum.

8.İp Boyu (17:18-17:50,III+,60mt): III+ kaya tırmanışı.

9.İp Boyu (17:52-18:37,IV+,30mt): Baca tırmanışı IV derece. Bu etap sonunda II,III derecelik kaya tırmanışı ile 200mt daha yükselip zirveye varıyoruz.

Orjinal rotanın kilit ip boyunda ben tırmanırken

Pınar ilk ip iniş noktasından inerken

Karanlıkta ikinci ip iniş noktasında iniş hazırlıkları

Zirve (19:00): Zirvede sadece fotoğraf çekirmek için 2-3 dakika mola veriyoruz. Sonrasında hızlıca inişe geçiyoruz.

İniş(19:03 – 21:12) : Zirveden bdk'ya bakarken sol arkanızda kalan çarşak patikadan alçalıyoruz ve karanlık çökmeden önce iniş sikkesini buluyoruz. Derin bi nefes alıyoruz. Dik 20-30 metrelik hattan ip inişi yapıyoruz. İnişi tamamlamadan hava kararıyor. Tek kafa lambası ile 4-5 mt lik ikinci iniş noktasına geliyoruz. Burada da bir sikke var. Bundan sonra II yer yer III derecelik kaya etaplarından inişe devam ediyoruz. Tabana vardığımızda birbirimizi tebrik edip kamp alanına yöneliyoruz.

Kampta yemekte ziyafet var.Elimizde kalan herşeyi sofraya koyuyoruz.Sonrasında deliksiz bir uyku.

Zirve

10.GÜN YEDİGOLLER-SOKULLU

Tarih		30-08-2012			
Hedeflenen Zaman		4 saat	Harcanan Zaman	3 saat 55 dakika	
Faaliyet Programı					
3.gün	Hava Durumu	Açık			
08:00	Kalkış				
11:00	Yedigollerden hareket				
14:55	Sokulluya varış				

Programa göre onuncu günde sokulluya inmemiz gerekiyor. Ancak parmaklar poşet açamayacak durumda ve acı içindeler,daha fazla devam edemeyecekler.Sokulluya inmek yerine direkt dipsize geçip beşparmak zirve yapıp öyle inmeyi isterdim ancak parmakların durumu sebebiyle bu faaliyeti başka bir bahara(iki sene sonra bu zirveyi yapıyorum üzülmeysin :D) bırakıyorum. Bu düşünceler sonrasında kahvaltımızı yapıp kampı topluyoruz.

Pınar: Dönüş günü :) Bu faaliyette yeterince yıprandık. Benim dizler gitti. Son zirveyi Beşparmak zirvesini es geçmeye karar veriyoruz. E nihayet. Bu kadar acı çektiğimiz yeter :) Şaka şaka. Ama artık gerçekten yorulduk. Yedigöller’de Sokollu’ya geçmeye karar veriyoruz. Önce tabii Çelikbuyduran’a oradan da Sokollu’ya yürüyoruz. 10 gündür telefon çekmediği için kimsenin ne yaptığımızdan ne durumda olduğumuzdan haberi yok. Gerçi 10 günlük dağda olma planımızın olduğunu herkese söylemiştik ama yine de herkes endişelenmiş. Salim abi hariç :) O hangi gün ineceğimizi biliyor :) Telefonun çektiği yerden Rauf’u arıyorum. Onlar da haber alamadıkları için endişelenmişler. DAG ekibi de endişeli. Neyse herkesin içini rahatlatıp atlıyoruz Salim abinin traktöre. Medeniyete doğru yol alıyoruz. Bir daha da böyle bir faaliyet yapmadım. Daha hafif daha insani faaliyetler yaptım. Bunun da tadı başkaydı tabii. Bir daha Kokorot’a gider miyim bilmem. İyi ki de gitmişiz.

EMEL: Ertesi sabah dönüşe geçmeye karar veriyoruz. Oysa Beşparmak karşımızda bütün heybetiyle duruyor. Ama artık yorulmuşuz ve daha kolay hata yapıyoruz. Beşparmak daha uzun ve belki daha zorlu ip boylarına sahip bir yer. Risk almıyoruz ve Yedigöller-Çelikbuyduran-Sokullu’dan medeniyete kavuşuyoruz. Bu faaliyet benim için her açıdan zorlu ve bir o kadar da güzel oldu. Mükemmel manzaralar gördüm. Ciddi bir sorun yaşamadan tamamlamış olmamız da önemli. Daha önce Pınar’la beraber spor tırmanış yapmıştım. Bu faaliyet birlikte yaptığımız ilk Alpinizm işi oldu. Yahya ile de tanışma fırsatım oldu. Mükemmel bir faaliyet planı yapmış. Teşekkür ederim. Hem tırmanış hem de trans içeren bir faaliyet yapmadım daha sonra. Bu yüzden ayrıca kıymetli benim için.

Çelikbuyduran'a giderken yol üstünde bir çoban ile karşılaşırız. Katır ile sokulluya iniyor. O an telefon çekmiyor. Aşağıya indiğinde Salim abiye iyi olduğumuzu ve bir kaç saate sokulluda olacağımızı haber vermesini istiyoruz. Zaten Salim abiye 10 gün sonrına sokulluda olacağımızı söylemiştik. Programdan sapmadığımız için Salim abinin bizi bekliyor olması lazım (Her ne kadar arada haber veremediysek) işi sağlama almaya çalışıyoruz. Çelikbuydurana geldiğimizde telefon çekiyor şehir habercimiz Can'ı arayıp iyi olduğumuzu haber veriyorum "Neredesiniz" diyor. "Neredeyse jandarmaya haber verecektik" diyor. Salim abi "10 günlük programları var 10. gün sonunda Sokulluya varmazlarsa o zaman jandarmaya haber veririm" demiş. Biraz panik yaptırmışız. İnsanı kendine getiren çelikbuyduran suyunu içtikten sonra faaliyetin sonuna doğru hareket ediyoruz. Sokulluya geldiğimizde Salim abi bizi karşılıyor.

Direktaş Fotolar : <https://photos.app.goo.gl/v9ZJXxDA3KyD822M2>